

הסתדרות העובדים הכללית החדשה

בית נבחרי ההסתדרות

ישיבת ועדת הרווחה של בינ"ה

פ ר ו ט ו ק ו ל

ישיבת ועדת הרווחה של בינ"ה

ישיבה מספר 3

תל-אביב, בית הוועד הפועל

יום חמישי, כ"ה אב תשע"ג – 1 באוגוסט 2013

נוכחים:

אביגדור יפת, יו"ר
שלמה אביטן, יו"ר בינ"ה
נחום אסד, מזכיר בינ"ה
בועז הירש, מנכ"ל שרות התעסוקה
עו"ד צבי שפר
צבי גוטווטר
גדעון בן ישראל

1.8.13

ועדת רווחה של בינ"ה

רפי מלאכי
רוני כהן, חבר
אהרון לוי, חבר
שלמה אלמגור, חבר
אלה ונה, חברה
רבקה צקוטאי
אלי בן גרא
ראובן פרי, חבר
משה פרנקל
בנימין לביא
חרות כורש
עמי אשתר
אלי אלבס, חבר
הנרי אלקסלסי, חבר
נימר מולא, חבר
יוסף אילוז, חבר
אליעזר ארביב, חבר
לילי סופר

סדר יום לישיבת ועדת הרווחה של בינ"ה**על סדר היום:**

1. דברי ברכה – שלמה אביטן, יו"ר בינ"ה
- אביגדור יפת, יו"ר ועדת הרווחה
2. הרצאת אורח – בועז הירש – מנכ"ל שרות התעסוקה
3. שונות

דברי ברכה שלמה אביטן, יו"ר בינ"ה
דברי ברכה אביגדור יפת, יו"ר ועדת הרווחה
(סעיף 1 בסדר היום)

נחום אסד: התנצלות קטנה בשם יו"ר בינ"ה, הוא נמצא כרגע אצל עופר עיני, הוא יכנס.

אביגדור יפת, יו"ר: שלום לכולם, אנחנו שמחים לארח כאן את מר בועז הירש, מנכ"ל שרות התעסוקה, ותודה על היענותו להזמנה שלנו.

דרך אגב רק גם שתדעו לישיבה הבאה הזמנתי את שר הרווחה והוא יופיע כאן, מיד לאחר החגים יופיע מר מאיר כהן, הוא נתן את ההסכמה שלו.

חרות כורש: למה חיכית 8 שנים?

אביגדור יפת, יו"ר: לכבוד הוא לי. אני רוצה לומר לכם שאני ראיתי את הרצינות שמתייחסים שם במשרד אצל בועז, המזכירות, מתקשרות כדי לוודא שכל דבר שהן שלחו הגיע, אם זה בסדר, אם המצגת כאן מוכנה והכל ערוך, אמרתי להן אל תדאגו, יש לנו פה אדם מקצוען, שותף לכל, קוראים לו נחום, מזכיר בינ"ה, בית נבחרה ההסתדרות, ואם זה בידיים שלו, הוא מיד מתקשר לי, הוא אמר לי, הוא אמר לי כל הכבוד, הן מתקשרות כדי לוודא כל פרט ופרט, זה מראה על רצינות, על התייחסות.

אביגדור יפת, יו"ר: לידך יושב עו"ד רפי מלאכי, אתה מכיר אותו מימים ימימה. יש פה הרבה חבר'ה רציניים וטובים, אחר כך אולי נעשה סבב, צריכים להגיע עוד, אני יודע אמרו לי שיש בדרך.

אנחנו ננצל את הזמן שיש לנו, ולא הרבה זמן, אנחנו מגבילים ישיבה גם בזמן, תוחמים את זה. עכשיו תהיה ההרצאה של בועז, עם המצגת המפורטת, לא רק מפורטת, מאלפת מאוד, שנלמד איך בנוי שרות התעסוקה, זה חשוב לנו מאוד כל אחד שידע מה זה שרות התעסוקה, לפרטים יותר.

אז אנחנו ניגש ישר ולעניין, להתחיל? אולי, אתה יודע מה, ברכות קצרות. רפי.

רפי מלאכי: שתי מילים, אני לא אגזול מהזמן, כי אנחנו מוגבל בזמן, אבל את בועז אני מכיר הרבה מאוד שנים, עוד שהייתי בתמ"ס, ושמו הולך לפניו באמת לא בגלל שהוא כאן אבל שרים ואנשים מאוד בכירים תמיד רצו לקדם אותו כי יודעים את הערך שלו ואת המקצועיות שלו, ואנחנו גם רואים את זה במבחן התוצאה, אתם רואים קצת אתם בעניינים, אז יש לנו שקט בגזרה של שרות התעסוקה. כשאני הייתי ראש הלשכה של השר היה לנו שם השכם והערב מלחמות, היום יש קצת שקט ברוך השם וגם במבחן התוצאה של התעסוקה אז רואים שיש איזון, לא מה שהיה פעם, ונאחל לו בהצלחה לטובת כל עם ישראל, ונשמח לשמוע אותו.

1.8.13

ועדת רווחה של בינ"ה

חבר: תשמע, הוא לקח תיק קשה מאוד, כבד מאוד.

רפי מלאכי: נכון, נכון.

אלי בן גרא: מה תפקידך אדוני?

רפי מלאכי: אני יו"ר אגף הרווחה של ההסתדרות.

גדעון בן ישראל: גדעון בן ישראל, יו"ר הסתדרות הגמלאים.

אביגדור יפת, יו"ר: גדעון, אתה רוצה לברך כמה מילים?

גדעון בן ישראל: אני מחשיב מאוד את הנושא, אני חרד שעניין התעסוקה הולך לכוון של החמרה. תמיד אנחנו התגאינו שאנחנו פחות או יותר הצלחנו איכשהו לשמור על רמת תעסוקה שפויה, אבל אני רואה לאחרונה שיש מגמות של החמרה.

דבר שני אני רוצה לומר שיש בעיה עם קשישים, עם זקנים, שלא מסתדרים לא עם הפנסיה שלהם ולא עם הקצבאות שלהם. ולכן אני אשמח לשמוע גם מהיו"ר של רשות התעסוקה אם יש איזה מחשבות בכוון זה גם לעשות משהו לגבי הגמלאים, שזה הופך להיות בעיה מבחינה של קיום.

1.8.13

ועדת רווחה של בינ"ה

גדעון בן ישראל:
להגיד מילה לאביגדור, שהוא תמיד
דואג לנו ותמיד מביא את מיטב
האנשים כדי להשכיל אותנו, אז תודה גם לך אביגדור.

אביגדור יפת, יו"ר: תודה.

צבי גוטוטר: צבי גוטוטר, מ"מ יו"ר ההסתדרות.
קודם כל תודה שהגעת לפה, נסכית,
נשמע, נחכים, ואז יכול להיות שיהיה לי מה להגיד.

הרצאת אורח – בועז הירש – מנכ"ל שרות התעסוקה
(סעיף 2 בסדר היום)

בועז הירש: בוקר טוב, יום טוב, תודה רבה על ההזמנה לפורום הזה, זה באמת עשה לי טוב לפגוש את רפי אחרי כמה שנים. אני רוצה להגיד שניה מילה ברשותכם על עצמי, אני בקריירה המקצועית שלי עובד מדינה, אני התגייסתי למשרד התמ"ס בסוף שנת '95 וביליתי את רוב הקריירה שלי בתחום אחר לגמרי, שאין לו שום קשר, שנקרא סחר חוץ, תחום מרתק, תחום נפלא, וכשהרגשתי שהגעתי למיצוי, ומאוד חשוב לי גם להישאר בזירה הממשלתית, החלטתי להתמודד על התפקיד הזה, שאגב, לא הכרתי עליו כלום, אבל אנחנו יכולים לדבר פה על שרות התעסוקה, אני אשמח לפתוח את זה לדיון, אני חושב שזה מותג מאוד חבוט, במידה רבה של צדק, במידה רבה לא של צדק, אבל אני חושב שיש פה משהו שנמצא בלב ההווה, בלב החברה הישראלית, ואני חושב שזה פשוט הזדמנות נפלאה להרים תרומה.

כמה מילים על השרות, כמו שאתם רואים יש כאן את תפקידי השרות עפ"י חוק, עכשיו אני לא רוצה להכנס אליהם בפירוט, אני רק רוצה להסביר שחוק שרות התעסוקה שמכוחו השרות עובד, נחקק ב-1959. אני לא חושב שיש שני דברים יותר שונים מאשר שוק העבודה ב-1959 ושוק העבודה בשנת 2013, והחוק למעשה לא עבר שינויים מהותיים באותן עשרות שנים, אם הוא כבר עבר שינוי אז זה משהו כמו יהיה חשב משרד האוצר בשרות התעסוקה, אבל הוא חוק שבחלקו הגדול הוא מיושן, יש לו גם יתרונות, אני לא אומר שלא, אבל בסופו של היום שוק העבודה מאוד השתנה.

בועז הירש: פעם היה זיקת חובה, שזה נתן לשרות מעמד מונופולי, זה התבטל בשנת '92 כמדומני, ואחד האתגרים הגדולים שניצבים בפני השרות זו באמת שאלה איך אנחנו מתאימים את עצמנו לצרכים ולדינמיקה של שנת 2013.

ובאמת אחד הדברים, ואולי אני אשתמש פה בדוגמא של מר בן ישראל, הנושא של קשישים, זה לא דבר שאנחנו מטפלים בו. אני מידי פעם רואה השמות של אנשים בגילאים 70 ו-73, זה לא דבר שכיח, אבל זה בהחלט צורך שמתחיל לעלות בגלל תוחלת החיים, היחלשות הפנסיה וכדומה.

(חילופי דברים תוך כדי טיפול במחשב)

בועז הירש: זו הפריסה, הרשות יושב ב-,

נחום אסד: חבר'ה, חוזרים לישיבה.

בועז הירש: 72 לשכות ברחבי הארץ, אני לא יודע אם להגיד לכם שזו פריסה אופטימלית, יש בזה גם ברמה ניהולית לא מעט בעיות, יש הרבה לשכות של 2 – 3 אנשים, זה ברירות ניהוליות לא פשוטות, אבל מצד שני אני גם לא מכיר הרבה, אם בכלל, גופים ממשלתיים שיש לו כזו פריסה, וזה מראה גם למעשה את ה-, תיכף תראו איך זה מתחבר למספרים, גם את החשיבות של הפריסה הארצית.

בועז הירש: זה שרות התעסוקה במספרים ב-2012. אני חושב שאחד הדברים, אני חושב שזה נתון סופר חשוב, שהוא מראה גם את ה-, בבת אחת גם את העוצמה וגם את החולשה. לנו יש, לצערנו, 460,000 לקוחות בשנה. 460,000 זה אומר 460,000 אנשים שונים. עכשיו,

נימר מולא: מחוסי עבודה.

בועז הירש: כן. עכשיו, כשמגיעים ללשכה חלקם מוצאים עבודה, חלקם לא. אבל זה אומר שאנחנו צריכים לעבד, לקלוט 460,000 איש בשנה, שזה אומר שכל 6 – 7 שנים, כל כוח העבודה של מדינת ישראל עובר דרכנו.

עכשיו, בדרך כלל הדימוי של שרות התעסוקה זה שרות עני לעניים, וזה לא נכון, זה שרות עני לכל עם ישראל, כי עוברים אצלנו גם השכבות החלשות וגם השכבות הכי גבוהות, כולם עוברים בשרות התעסוקה.

עכשיו, אנחנו בשנה שעברה, עכשיו, הנקודה היא, ופה אני רוצה,

צבי גוטוטר: סליחה, אפשר לשאול אותך שאלות באמצע? או שאתה רוצה בסוף?

בועז הירש: באמצע.

1.8.13

ועדת רווחה של בינ"ה

העניין הזה שאתה אומר שנאמר 5 שנים בערך יש מחזור באוכלוסיה,

צבי גוטוטר:

כן,

בועז הירש:

אנחנו יודעים הרי שיש חלק שלא תוך זה, כלומר יש לך גם כמה חוזרים ב- 5

צבי גוטוטר:

שנים, כמה פעמים?

כן, כן, בטח.

בועז הירש:

אתה נותן את זה בהמשך?

צבי גוטוטר:

לא, את זה אני לא נותן כרגע. כן, יש כאלה גם שחוזרים, כמובן. מה שכן צריך להבין אבל, זאת אומרת מצד אחד זה מראה, וזה אחד הדברים שלי היה מאוד חשוב להדגיש לשר הכלכלה, זה שזה למעשה ברמה ממשלתית, בתפיסה שלי, אמצעי לגעת בחברה הישראלית, אוקי? תיכף נדבר על איך לגעת, אבל מה שחשוב להבין,

בועז הירש:

כמה מתוכם מוצאים עבודה?

אלה ונה:

מה?

בועז הירש:

כמה מתוכם מוצאים עבודה?

אלה ונה:

בועז הירש: כן, זה מופיע שם, אני כבר אגע בזה. מה שחשוב להבין זה ש- 460,000 זה לא מקשה אחת, אוקי? כי ב- 460,000, אני תמיד נותן דוגמא, ובואו סליחה אם אני אדבר כרגע ברמת הקלישאה, יכול לבוא לי כרגע מהנדס תוכנה בן 28, בוגר 8200 והוא לא צריך אותי, כי ה- networking של 8200 והחבר'ה של ההיי-טק הוא יסתדר לבד, וזה גם מישרות שאין לי, וגם למצוא עכשיו מישרה למהנדס אלקטרוניקה, עם התמחות באותות ביולוגיים זה נישה של הנישה.

מצד שני, מהנדס תוכנה כיום בגיל 55, שפרש ממחלקת מו"פ של חברת היי-טק הוא כבר לא תמיד ב- cutting edge הטכנולוגי, והוא גם שחוק, וזה גם ענף שמעדיף צעירים, וזו כבר התמודדות עם אתגר אחר לגמרי.

עכשיו, אנחנו שנה שעברה, כתוב כאן 45,000 השמות, בשנה שעברה היינו על כ- 40,000 השמות, זה מספר יותר מדויק, השנה אנחנו כבר בקצב של 50,000.

אבל חשוב להדגיש שהמכנה, אם אני מדבר על 50,000 מתוך 460,000, א' – יש לי פה חבר'ה שאני אומר דוגרי, לי אין מה לעשות איתם, אני יכול לדבר שאצלי רשומים עבריינים, וחבר'ה שהם דור שני ושלישי, של לשים אותו או אותה כרגע במעגל העבודה זה מאמץ מרוכז, אני יכול לדבר לדוגמא על פרויקט יפהפה שאנחנו ביחד עם עיריית חיפה, שיקום זונות, זה משרד הרווחה, וזה העירייה, וזה לקחת פה תהליך שהוא ארוך טווח, וזה לא רק נושא של תווך עבודה, זה לבנות יכולות וזה מסגרות שיקומיות שלא כולן יושבות בשרות.

בוועז הירש: כאן יש עוד נקודה, יש לנו כאן בנק של כ-, במשך השנה, של כ- 230,000 מישרות, ואחד האתגרים הגדולים בפנינו זה גם לגוון את בנק המישרות, שזה לא יהיו רק מישרות של low hand, וזה תהליך די ארוך. אבל מה שחשוב לי זה גם להראות את כל מה שיש כאן, זה שאחד הדברים שאנחנו כרגע מנסים לבנות זה כלים שאנחנו קוראים להם תמיכה בהשמה. בואו נדבר גלויות, דורש עבודה,

צבי גוטוטר: 230,000 מישרות זה שונות אחת מהשניה,

בוועז הירש: כן, לאורך השנה.

צבי גוטוטר: זו לא מישרה שחוזרת על עצמה,

בוועז הירש: לא, לא, לאורך השנה, במצטבר. עכשיו, בואו נדבר גלויות, דורש עבודה שלא רוצה להיות בעבודה, זה לא אתגר פשוט, ולא חסרים כאלה. ולכן כשאני בא ואומר שאני שם 50,000 מתוך 460,000, זה אומר ש- 460.000 זה ברוטו, כי יש כאלו שלא רוצים לעבוד, ויש כאלו, אני אומר דוגרי, שחבל שאני אעזור להם כי הם יסתדרו לבד יותר טוב מהעזרה שלי. ואני צריך למצוא את האוכלוסיות, כשאני מדבר על 460,000 איש עם 350 מקבלי קהל, 350 – 400, זה במי אני יכול להתמקד ולהשיא לו ערך.

בועז הירש: עכשיו, אחד הדברים זה שזה לא תמיד, יש כאלה שלא רוצים לעבוד, יש כאלה שמוכנים, אבל אחד הדברים החשובים בשרות זה שאתה פוגש אנשים בשעת מצוקה. יש הייטקיסטים שיודעים לבוא ולעבור במקום עבודה, או אנשים שמורגלים בזה, ויש אנשים שזה משבר עבורם, שהיו עשרים שנה באותו מקום עבודה, ויכול להיות גם שהם סופר מוכשרים, אבל הם לא יודעים לחפש עבודה, ולחפש עבודה זה מקצוע.

אנחנו כיום פורסים מגוון של כלים, שכולל איך כותבים קורות חיים, שכולל סדנאות עם פסיכולוגים, שכולל ואוצ'רים, ואחד הדברים כאן זה באמת, דבר שאנחנו צריכים לעשות פה קפיצה זה איך אנחנו יודעים לתת את הכלי באופן כירורגי למי שצריך אותו, אוקי, ויש הבדל, וזה לבוא ולקחת אקדמאי שאיבד את הבטחון והוא צריך 2 – 3 פגישות עם פסיכולוג, לבין מישהו שעכשיו צריך אולי סדנה של 10 ימים בשביל לבנות יכולות ולצאת מהמצוקה, וזה מעגל קסמים.

צריך לחשוב שאחרי חצי שנה נגמרת הזכאות לדמי אבטלה, ואז מה קורה? אם הוא לא נכנס להבטחת הכנסה, אם יש לו דירה ואוטו מעל שווי מסוים, או בן / בת הזוג עובדים, הוא לא יהיה בהבטחת הכנסה. אחרי חצי שנה הרשת שהמדינה מעמידה נגמר, מסתיימת.

הנושא הזה של הכלים יש לנו כאן שתי בעיות: אחת – זה משהו שהשרות בנה לפני שאני הגעתי, והוא בהיקף תקציבי מאוד מאוד

מצומצם, ואנחנו מאוד שואפים להגדיל את זה. ודבר שני זה באמת איך אנחנו נותנים את זה באופן יותר איכותי.

בועז הירש: כאן אתם רואים כלים שאנחנו נותנים, לדוגמא – אחד הדברים שהיינו גם רוצים לעשות זה ללמד אנשים, היום חלק גדול מחיפוש העבודה נעשה באינטרנט. אם אתה לוקח מישהו שהיה, לא יודע מה, הנדסאי, ועבד עשרים שנה ופתאום המפעל חס וחלילה פשט את הרגל או משהו, זה לא מישהו כמו הייטקיסט שהוא כל היום מחפש עבודה.

כשאני מדבר עם מנהלי חברות היי-טק, האנשים שהם מגייסים הם לא מובטלים, חלק גדול מהאנשים שהם מגייסים הם גונבים מחברות אחרות.

אבל אותו הנדסאי או אותו מחסנאי שעבד, הוא לא חיפש עבודה אחרת, ופתאום הוא נלקח לעבודה ב-1995, זה לא הרבה זמן, אבל זה שוק עבודה אחר לגמרי. ואחת הנקודות זה גם, יכול להיות שהוא מוכשר, בואו רק ניתן לו את הכלי כרגע לעלות על הסוס, הוא כבר יכוון את הסוס לאן שהוא רוצה.

אגב, לקחנו לא מזמן פסיכולוגית ראשית חדשה. עכשיו, תיכף אתם תראו את זה, כל יום שמדברים מדברים על מה? מדברים על חסמים דמוגרפיים, מדברים על חרדים, מדברים על ערבים, ובאה אלי גברת ואומרת – מה עם מי שיש לו ליקויי למידה? זה דבר שאני עוקב אחריו, יש לי איזה פסיכולוגית שעשתה בטבריה וגילתה שם כמויות

עצומות של ליקויי למידה, וחברנו לניצן, וסיימנו עכשיו סדנה שהוגדרה ע"י ניצן כסדנה הכי מוצלחת שלהם.

בועז הירש: אבל רבותי, עזרתי לעשרים איש? אני אומר לכם דוגרי, לי כשרות התעסוקה אחד היתרונות שלי זה שאותי לא מעניין לעזור לעשרים איש כשאני מטפל מתוך 460,000. אני חייב להגיע, ואני חושב שאין פה אחד בחדר שלא מכיר מישהו עם ליקויי מדינה, היום זה מאוד פופולרי בקרב ילדים, אבחונים וזה. אבל בואו נחשוב על כל האנשים בני גילנו שיש להם לקויות למידה, הפרעות קשב וריכוז, אנשים נורמטיביים, שזה מפריע להם עכשיו במבחני קבלה לעבודה. ואני עוד לא מדבר כרגע על אנשים עם מוגבלויות וחרדים ונשים ערביות וכדומה.

זאת אומרת הקשיים כאן של להשתלב נוגעים לכל אחד, והעבודה כאן היא אין סופית.

טוב, זה הכלים החדשים, אני אתעכב על זה. אני רוצה שניה לדבר על תהליכי שינוי ארגוני בשרות. כשבאתי לשרות היה המון זמן מגעים בין ועד העובדים וההנהלה שלא צלחו, על פרישה. ולשמחתי הצלחתי להגיע עם יו"ר הועד הקודם מהר מאוד להבנות בנושא, וגם להגדיל את ההיקפים, ו-100 מעובדי השרות מתוך כ-600 עובדים פרשו.

לצערי נותרו עוד 30 – 40 איש שלא זכו להיכנס לתוכנית פרישה, כי תוכנית פרישה יש לה מחירים וכדומה, ואני הגדלתי את התוכנית מ-60 ל-100, אבל פשוט באיזשהו שלב כבר לא היה לי במה לשלם.

זה עשה שני דברים לארגון: אחד – שרות התעסוקה בנוי על אנשים, נקודה. אחד. שניים – שרות התעסוקה עובד בקבלת קהל וזו עבודה ששוחקת ברמות.

בוועד הירש: לקבל 30 – 40 איש ביום, כל יום,

במשך 30 – 40 שנה זה שוחק,

ואנשים פשוט הרגישו, לא שהם לא רצו לבוא לעבודה ולא זה, שהם לא יכולים יותר לתרום. אני חושב שנעשה פה מהלך שגם טוב להם וגם טוב לארגון, ואני רואה את זה גם היום בקרב העובדים הוותיקים איך הם מחבקים את העובדים החדשים, א' – הם שמחים שיש קליטה, הם שמחים שיש דם חדש, וגם זה למעשה, 100 עובדים זה ניידות בארגון, זה ארגון שהוא לא קטן, הוא 600 איש, אז זה גם יצר פה הזדמנות לרענן שורות לאנשים להתקדם.

אנחנו גם רואים את זה שהגילאים היותר מבוגרים ירדו, אנחנו רואים פה ברובריקות את הגילאים היותר צעירים, שזה עלה. נכנסו גם יותר אקדמאים וגם ניצלנו את זה גם להגדיל את אוכלוסיות כמו אתיופים ומגזרי מיעוטים, להגדיל את היצוג שלהם בשרות, זה היה מהלך אני חושב מאוד חשוב, והצלחנו לסיים אותו בזמן שיא של פחות משנה, גם 100 איש שיפרשו, וגם לקלוט 100 איש במקומם.

כמה נתונים על שוק העבודה. מה שאתם רואים בברים האדומים זה שיעור ההשתתפות, ואנחנו רואים כאן בסה"כ מגמה ברוכה. ומה שאנחנו רואים כאן זה למעשה את שיעור האבטלה שהוא בסה"כ נשאר, אנחנו רואים כאן מגמה מאוד קלה של עליה, אבל הוא בסה"כ קבוע. זה לא דבר שאפשר לנתח אותו לבד כי אם אנחנו,

1.8.13

ועדת רווחה של בינ"ה

צבי גוטוטר: זה לא מספר אמיתי.

בועז הירש: האבטלה? למה לא?

צבי גוטוטר: למה לא? כי אם מישרה תקנית

במדינת ישראל היא 42.5 – 43 שעות

עבודה, ומישרה ממוצעת היא 36, מתחבאים פה 15% אבטלה שמורחים אותם. אם אני עובד ביום ראשון ולא מצאתי עבודה לשני, שלישי, רביעי, חמישי, אני 20% עובד ו- 80% מובטל.

עכשיו, לצערנו כל השיח מסביב לנושא הזה של התעסוקה הולך תמיד אחרי הסטטיסטיקה המוטעית, למעשה האבטלה אצלנו לא מוגדרת, האבטלה היא ככה בחוק ביטוח לאומי כדי לקבל דמי אבטלה.

בועז הירש: לא,

צבי גוטוטר: ה- 6,7 בא משם. דורשי עבודה, צד

ימין בא מהמציאות, אבל האבטלה

המהותית למעשה, אם אני לוקח בחשבון את זה שכשבן אדם, רוב האנשים רוצים לעבוד מישרה מלאה ולא משיגים אותה, אז למעשה המספר יעד בשבילך לעתיד לבוא לכסות הוא בסביבות 25% ולא 7.

בועז הירש: אוקי, אז שתי הערות, יש המון,

חבר: איך מגדירים אבטלה.

בועז הירש: איך מגדירים אבטלה. יש כאן הרבה בלבול כי, אנחנו בשרות לא מגדירים

אבטלה,

בועז הירש: אנחנו מודדים, יש לנו מאתיים, בממוצע חודשי השנה, 215,000 לקוחות, שאלה אנשים שזכאים לקצבת אבטלה או להבטחת הכנסה. בנוסף רשומים אצלנו עוד כ- 10,000 איש, מה שנקרא בלשון השרות – צדיקים, אלה אנשים שלא זכאים לקצבאות ורשומים אצלנו.

עכשיו, האבטלה במדינת ישראל מוגדרת או שיעור האבטלה מוגדר על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה שעושה סקר טלפוני ושואל כמה שעות עבדת בשבוע או בחודש האחרון. נכון? לא נכון? הגדרה מדויקת? זו הגדרה סטטיסטית שיש בה גם יתרון אחד מאוד גדול, זה מאפשר benchmark לעולם הגדול.

עכשיו, לגבי העבודה במישרות חלקיות נגיד ככה יש חלק מהאנשים שרוצים לעבוד במישרות חלקיות, אני אבל אגב חושב שגם צריך לנתח את זה בוא נקרא לזה בשני היבטים, ניכנס כרגע להיבט אחד, זה גם מספר המישרות הפנויות במשק.

כיום עפ"י הלמ"ס, עפ"י סקר סטטיסטי של הלמ"ס, לא כולל הוראה, לא כולל חקלאות ועוד כמה סקטורים, יש 70,000 מישרות פנויות במשק, אוקי? עכשיו, זה נכון, שוק העבודה זה לא מסלקה, כי אם יש לי משרת מחסנאי בצפון ואני מחסנאי בדרום, זה לא בשבילי. אני כן יכול להגיד, יש כאן סוגיה אחרת, אנחנו גם נתקלים באנשים, ואנחנו

רואים את זה היום יותר ויותר בעבודות כפיים ועבודות תעשיתיות של קושי באיוש.

בועז הירש: עכשיו חלק מזה גם נובע מתנאי שכר, שהיום לבוא ולשכנע צעירים לעבוד במפעלים תמורת, לפחות בשנים הראשונות, שכר מינימום, מאוד מאוד קשה, אבל אני גם חושב שאחד הדברים שניצבים בפנינו זה לא רק להסתכל על הסוגיה, אולי אני, זה בעצם דרך אחרת להתחבר למה שאתה אומר, זה גם איך אנחנו עוזרים לאנשים למצות את כל כושר ההשתכרות שלהם.

עכשיו, והשאלה באמת כמה מי שעובד בחצי מישרה, אני, טוב, זו נקודה מעניינת, טוב, בחלקת האלוהים הקטנה שלי, מגיע אלי ואומר בוא תעזור לי להשלים. אני בודק את זה רק באנשים שהם בהבטחת הכנסה, מה שנקרא השלמת הכנסה, שהם עד שלושים ומשהו שעות, מגיעים אלי לקבל אישור, ואז הם גם עובדים וגם מקבלים השלמת הבטחת הכנסה מביטוח לאומי.

עכשיו, טוב אלה המגמות כמו שאנחנו רואים אותן, אני פשוט פחות רוצה להיכנס, אבל אחרי שיא המשבר של 2008 ו-9, והירידה, אנחנו כן מתחילים לראות עליה מסוימת שהיא זוחלת כלפי מעלה. היא עדיין זוחלת, אבל טוב, צריך לראות שאם היא לא תתנקה לאורך זמן, זה יכול להיות לאורך זמן מאוד ארוך, רואים שזה לא שיפוע כמו כאן, זה הולך ומצטבר.

ועדת רווחה של בינ"ה

1.8.13

מה שאני כן רוצה להראות כאן, יש פה חלוקה של המגזר הערבי, גם, שני הקווים העליונים זה הבטחת הכנסה ולמטה זה אבטלה. זה גברים בהבטחת הכנסה, ואלו נשים וגברים באבטלה.

בועז הירש: עכשיו, בעוד שאנחנו רואים שנשים וגברים ערבים, מהמגזר, וגברים בהבטחת הכנסה במגזר, הם יחסית קבועים לאורך זמן, אנחנו רואים גידול במספר הנשים הערביות שמקבלות הבטחת הכנסה.

נימר מולא: אני במקרה דרוזי,

חבר: למה במקרה?

נימר מולא: אני גאה בזה, ואני יו"ר מרחב בצפון. מה שקורה כאן, גם רציתי לדבר, תשמע, קודם כל אני מברך אותך על הכניסה לתפקיד,

בועז הירש: תודה.

נימר מולא: ואני גם נציג ציבור בועדות ערר של

...

(חילופי דברים בין החברים תוך כדי דבריו, מדברים ביחד)

בועז הירש: כן,

ועדת רווחה של בינ"ה

1.8.13

נימר מולא: שלשום במקרה הייתי בסניף מגדל העמק, אני רואה את התופעה הזאת, במגזר הערבי והדרוזי בנה עצמו בחיים על טקסטיל.

בועז הירש: נכון.

נימר מולא: אכן, שאני מטפל ב- 15 כפרים שהיה לי למשל בירכא איפה שאני גר 2,000 עובדות, היום אין אחת, או בקיסרה 100, ..., כל הכפרים האלה,

חבר: למה?

בועז הירש: נסגרו, המתפרות נסגרו, לא כלכלי להחזיק אותן.

נימר מולא: ובמדינת ישראל כל הממשלות שלה לא השכילו להביא משהו תחליפי כמו אצל החרדים בבני-ברק, להביא אולי היי טק, הלחמות, לכן עדיין לצערי אין כלום, לכן הבנות, אני מדבר על הבנות הדרוזיות שגם הן שמרו על המסורת, לא יכלו לצאת מהכפר, קודם, לא יכלו לצאת מהכפר, אין שרותי תעסוקה גם בכפרים, צמצמו, אני בזמנו זימנתי שרים, פואד וכל אלה שהיו. תשמע, יש במעלות, כל האזור הזה, היא צריכה לבוא הבחורה הדרוזית שלוש פעמים בשבוע להירשם בשביל לקבל את ה- 1,300 שקל. הנסיעות, שלוש פעמים,

ועדת רווחה של בינ"ה

1.8.13

בועז הירש: לא, לא, אני יודע על מה אתה מדבר, תיכף אני אגיד על זה.

נימר מולא: היא צריכה לבוא שלוש פעמים בשבוע, התחבורה שהיא משלמת,

בועז הירש: נכון.

נימר מולא: זה כמעט הקצבה. לכן לפעמים היא מוותרת ישר. יש אבטלה סמויה שם של הבנות הדרוזיות שהן לא יכולות לצאת מהכפר, לכן היא באמת בעליה בזמן האחרון בגלל המצוקה הכספית, הכלכלית, אז היום הבנות כבר התחילו ללכת לשם, עושים קבוצות, נוסעים בהסעות,

בועז הירש: נכון.

נימר מולא: לכן אני בא מבקש באמת אם אפשר באמת בזמנו הבטיחו לפתוח סניף בז... יש גם הבעיה של הזה, להגיע למעלות מבית ג'אן או לכרמל זה כל כך קשה, אין תחבורה סדירה, אז אוטובוס או מונית או לקחת הסעה, לכן באמת זה משקף, היום אני גם מרגיש שאני מטפל ב- 15 כפרים, מרגיש את העליה הזאת של הבנות שדורשות, רוצים אוכל, ממש במצוקה.

הייתי שלשום בסניף במגדל העמק, באה בחורה מזרזיף, תשמע בכיתי ממש שם, הבחורה בעלה בבית סוהר, עם שלושה ילדים, באה עם הילד,

שלחו אותה לזה, מה, תשמע, התחילה לבכות, לא, גברתי אין לי מה לעשות. הפקידה עושה את שלה, אין מה לעשות, היא עושה את שלה, אבל גם יש שם בלשכות של שרות התעסוקה יש קצת בעיה לפעמים, רואים בחורה נגיד היתה לי מישהי במעלות, עם ידיים שהרופא שלה קבע שהיא לא יכולה לעבוד, לרשום לה סירוב. יש גם את זה.

בועז הירש: אז אני אגיב ברשותך.

נימר מולא: כן, בסדר גמור.

בועז הירש: א' – מה שאתה מעלה אני חושב שזה התפקיד של השרות, וזה לא רק במגזר הדרוזי, א' – רק לדוגמא, נפגשתי לפני יומיים עם בכיר ברפאל, יש להם פרויקט יפהפה שהם מתחילים לקלוט נשים דרוזיות בתחום התכנות, והלוואי ונצליח להדביק עוד מפעלים בזה, זו יוזמה יפיפיה שלהם.

זה נכון שיש בעיה של, אחד הדברים שגם המגזר הדרוזי ובכלל במגזר הערבי, הייתי לא מזמן באום אל פחם, כשאתה מגיע לאום אל פחם ואין, ויש לך פה מגוון חסמים, אין אזור תעשייה בתוך הכפר, זה תקלה, והיום, ויש שם כמה תעשיינים, אז הם יוצאים החוצה, לאן הם יוצאים? הוא יוצא לאלון תבור.

עכשיו, אז חלק מהדברים ימשיכו, בהנחה שיש נגישות תחבורתית, לא תמיד יש. אחרי זה יש גם בחלק מהמקרים חסם תרבותי שהנשים לא יוצאות מהכפר, ואז אם יש מקום עבודה ובגלל שאין אזור תעשייה הוא

יוצא החוצה, עכשיו, זה מאוד משתנה, טייבה זה לא אום אל פחם, אום אל פחם זה לא בקעה, אז זה מאוד משתנה וקטונתי מלהבין לעומק את התרבות הערבית, אבל זה גם מאוד משתנה מאזור לאזור.

בועז הירש: עכשיו, אני רוצה להגיד שניה משהו על נושא שנקרא, על הנושא של הסירובים, הסירובים למי שלא מכיר זה סנקציה שיש בשרות לדורש עבודה שלא מוכן לקבל עבודה מתאימה, אז סירוב אומר ששוללים לו בהבטחת הכנסה לחודשיים את הקצבה.

כשאני הגעתי לשרות היה יעד של סירובים, ואני ביטלתי את זה. אני לא מוכן שסנקציה תהיה יעד. מצד שני, זה כלי לגיטימי, כי החברה מעורבת, יש אנשים שצריך להסתכל להם בעיניים ולא לרשום להם סירוב, ולהבין את הבעיתיות, ויש אנשים, סליחה, שמשקרים למערכת במצח נחושה והם צריכים לחטוף סירוב, אחר סירוב, אחר סירוב. ואני אומר לכם פה, אני מצדיע לפקידים שלי שחוטפים איומים על איומים על איומים, על אלימות, כי זה לא מהלך פשוט. שרות התעסוקה זה לא המנכ"ל, שרות התעסוקה זה החדר שבו הפקיד מקבל את דורש העבודה.

ולגבי מה שאתה אומר זה נכון, זו בעיה שהיא מעבר לשרות, זה איך עכשיו מביאים מפעלים ואיך מביאים משרות ואיך מביאים הכשרות.

במקרה הסוגיה שהעלית, לאנשים בירכה, איפה שהיו קודם לדוגמא מתפרות ונסגרו, ואנחנו מנסים לעזור לדוגמא עם בבקום בנושא של

ועדת רווחה של בינ"ה

1.8.13

הקמה של כל סנטרים, ולעזור קצת בעלויות וכדומה, אבל זו בעיה שכאשר יש לנו בעיה של נגישות תחבורתית, כאשר יש לנו בעיה של הכשרות מקצועיות, כאשר יש לנו בעיה של הכשרה מקצועית ומקומות עבודה, תמריצים זו בעיה מערכתית.

בועז הירש: לדוגמא, היה כלי שניסינו לעבוד איתו, שנקרא שוברים לאקדמאים ערבים, שלא התרומם, לנסות לקבל, לשכנע מקומות עבודה לקלוט, לסבסד להם לתקופה מסוימת אקדמאי ערבי, וכנראה שהכלי לא היה טוב, הוא לא התרומם. בסדר, אי אפשר רק הצלחות בחיים.

ואגב, לגבי ועדות ערר, אני יכול לראות שמאז ששינינו את המדיניות שסירובים זה לא יעד, הכמויות של העררים ירדו באופן דרסטי.

ראובן פרי: הסירוב הראשון זה חודשיים?

בועז הירש: הסירוב,

ראובן פרי: ... באבטלה?

(מדברים ביחד)

בועז הירש: לא, באבטלה זה אחרת, באבטלה זה דחיה של כמה חודשים בתשלום הקצבה, ומורידים לך ממשך הזכאות.

1.8.13	ועדת רווחה של בינ"ה
מהסירוב הראשון זה כבר קורה?	<u>ראובן פרי</u> :
כן, מהסירוב הראשון.	<u>בועז הירש</u> :
זו סנקציה מאוד חמורה.	<u>ראובן פרי</u> :
זו סנקציה, תשמע,	<u>בועז הירש</u> :
לאדם שמחפש עבודה, יוצא שרק המעסיק יכול להחליט האם העבודה	<u>ראובן פרי</u> :
מתאימה לו או לא,	
אה, לא, זה בסדר, לא על זה אנחנו מדברים, אנחנו מדברים על דורש	<u>בועז הירש</u> :
עבודה שלא רוצה לגשת למעסיק.	
ניגש למעסיק,	<u>ראובן פרי</u> :
זה משהו אחר.	<u>בועז הירש</u> :
ניגש למעסיק והוא לא,	<u>ראובן פרי</u> :
אין בעיה.	<u>בועז הירש</u> :
ואז המעסיק אומר מתאים לי והעובד,	<u>ראובן פרי</u> :

בועז הירש: לא, אני לא שם, אני לא שם. אני שם ברגע שהוא לא רוצה לגשת. עכשיו, אחת הבעיות שלי, אבל יש גבול עד כמה שזה, שאומר, בוא אני אתן לך דוגמא מהחיים, שבאים דורשי העבודה למעסיקים ואומרים תחתום לי שאני לא מתאים. זו הבעיה.

בועז הירש: אני סתם אספר אנקדוטה, שבא דורש עבודה עם חבר, והחבר אמר, דורש העבודה לא אמר כלום, רק החבר אמר לבעל המפעל – וואללה דליק פה. כמובן שלא לקחו את החבר שלו לעבודה.

אבל למה גם אני לא רוצה, מה שאתה מעלה כאן, לי יש שני סוגי לקוחות: אחד – זה דורשי עבודה, והשני – זה המעסיקים. עכשיו אני אמון מטעם המדינה על מבחן תעסוקה שזה בדיוק לשלוח את דורש העבודה למעסיק. אבל אני התחלתי לקבל מיילים בכמויות ממעסיקים שקיבלו 30 – 40 איש מהשרות שאף אחד לא התאים וכולם אמרו תחתום לי.

עכשיו את מי אני מרמה? המעסיק יותר לא רוצה לעבוד איתי, כי המנהלת משאבי אנוש שלו בזבזה את כל היום בלחתום, בשביל מה צריך את זה? ואחד הדברים שאני אומר לאנשי השרות – זה תשלחו עשרה אנשים אבל לא ארבעים, אבל תשלחו מתאימים ותשלחו את אלה שרוצים לעבוד.

זה שלא רוצה לעבוד יש פה שתי דרכים לטפל בו: אחד – זה סירוב. דבר שני – כשיהיה לי יותר כסף, חלק מהאנשים אולי צריכים לקבל

יעוץ מעו"ס, פסיכולוג, לנסות לשכנע אותם, אבל לשם עוד ארוכה הדרך.

בועז הירש: אבל הסירוב הוא קודם כל על זה שדורש העבודה בכלל לא רוצה לשמוע. עכשיו גם פה יש מנגנונים, דורש עבודה באבטלה, בגיל 35 ומעלה, אני יכול לשלוח אותו רק לעבודה מתאימה. זאת אומרת אם יש לי היום הנדסאי בניין ואני אומר לו לך תהיה מחסנאי והוא אומר לי לא, אין לי מה לעשות. בגיל 28 אני יכול לשלוח אותו לכל עבודה רק אחרי חודשיים שניסיתי, ובגיל 24 אחרי שבועיים. והבטחת הכנסה עפ"י חוק לכל עבודה מתאימה עפ"י מצב בריאותו. אז יש לנו, אנחנו פועלים כאן באיזשהם סדים.

מבחינתנו יעדי העל, הדבר מבחינתי שהכי חשוב זה איך אני שם את הלקוח במרכז, איך אני שם את דורש העבודה במרכז, וזה קטע שזה אחלה סיסמא וזה נראה טוב בפאואר פוינט, אבל בואו אני אסביר לכם איפה הבעיה העיקרית כאן, הלקוח אצלי הוא לקוח שבוי, אם הוא רוצה לבוא ולקבל כסף הוא צריך להיות אצלי, לא משנה לי אם הוא במרכז, בימין או בשמאל, הוא יהיה שם, אם אני אקום בבוקר או אם אני לא אקום בבוקר, וזו באמת שאלה של שינוי תפיסה גם ברמת התרבות הארגונית, גם ברמת התפיסה הניהולית, איך אני משרת אותו למרות שהוא חייב לבוא אלי. איך אני בא ונותן לו שרות טוב שירגיש שהוא לא לכוד ושהוא יוצא לא רק עם ההחתמה והוא מקבל את הקצבה, אלא איך הוא יוצא עם ערך מוסף.

זה מתקשר לנושא השני שזה הנושא של האפקטיביות בהשמה, איך אני עושה, לא איך אני יעיל, כמה אנשים הפניתי למעסיקים, אלא כמה השמות יצאו מזה, או לכמה אנשים נתתי כלים בשביל שהם עצמם ישימו את עצמם בעבודה.

בועז הירש: הדבר השלישי זה פיתוח הון אנושי. אני יכול לדבר על שני הכלים הראשונים עד מחר, אבל אם אני לא אדע להכשיר את האנשים שלי ולבנות אותם ולהפוך אותם שותפים לתפיסה הזו, זה בחיים לא יקרה.

הנרי אלקסלסי: עכשיו תגיד לי משהו, בשקף הראשון אמרת שנמצאים כ- 46,000 או משהו כזה,

נחום אסד: 460,000 דורשי עבודה.

הנרי אלקסלסי: ובהכשרה שעשיתם,

בועז הירש: כן,

הנרי אלקסלסי: כמה היו שם?

בועז הירש: אנחנו בהכשרות גם שלנו ויחד עם התמ"ת אני חושב שזה בטוטאל שנה

ועדת רווחה של בינ"ה

1.8.13

שעברה כ- 17,000 איש, 12,000 איש אצלנו ועוד כ- 5,000 ששלחנו להכשרה מקצועית בתמ"ת.

הנרי אלקסלסי: וכמה מתוך ה- 17,000 שאתם

מעבירים את ההכשרה המקצועית

חוזרים למעגל העבודה?

בועז הירש: תראה, בקורסים של התמ"ת האחוז

הוא די גבוה, אני לא יכול להגיד לך

אותו בשלוף, אבל האחוז הוא די גבוה. הכלי העיקרי שאנחנו מפעילים

וההכשרה המקצועית נקרא שוברים, שלמעשה אני נותן לבן אדם כסף,

אני מאשר לו מראש, והוא הולך לקורס, לאו דווקא בקורס הכשרה

מקצועית. כאן יש מחקר של התמ"ת או של משרד הכלכלה שמראה ש-

75% מהם לא רק שמצאו עבודה, אלא גם השתדרגו ברמת השכר. אז

אלה כלים שהם כלים אפקטיביים. עם זאת אני אומר לך כאן בחדר הזה

אני עדיין לא מרוצה מרמת המחקר שלנו על האפקטיביות של הכלים

האלה.

שלמה אביטן: מה אתם מתכוונים לעשות?

בועז הירש: אנחנו לדוגמא כרגע נעשה, נפעיל

סקר טלפוני על כל האנשים שקיבלו

שוברים משרות התעסוקה מאז שהתוכנית התחילה, על מנת לראות

מבחינתנו גם מה הם עשו עם זה, לאיזה אוכלוסיות זה הלך, האם רק

החזקים קיבלו, אם לא החלשים, אם לא חלשים איך אני מגיע

לחלשים, מי קיבל שובר ולא השלים אותו, ואיפה היתה הבעיה, האם

ועדת רווחה של בינ"ה

1.8.13

היתה הבעיה שהוא קיבל ממני יעוץ לא טוב? שבית הספר שהוא למד בו נסגר? זאת אומרת לנסות וללמוד את כל המערך.

ודבר שני זה שבשנה האחרונה גם בנינו איזושהי מחלקת מחקר וזה גם להתחיל לעשות מחקרי עומק, מחקרים מלווים, על האוכלוסיות שמקבלות מאתנו את הכלים האלה.

אהרון לוי: בועז, איך אתה משתלט על כל אלה

שמקבלים הבטחת הכנסה והולכים

עובדים בשחור?

בועז הירש: אוקי, זו בעיה,

אהרון לוי: ויש הרבה כאלה.

בועז הירש: אז בוא, זה מתייחס פה למה שהחבר

אמר מקודם שאותה גברת מתייצבת

שלוש פעמים. מחוז צפון בשרות הפעיל תוכנית שנקראת קשת,

שלמעשה חייבה אנשים בגילאים מסוימים בהבטחת הכנסה להגיע

שלוש פעמים, וראינו כאן צמצום דרסטי באוכלוסיות, בעיקר בקרב

גברים. יש לי, בעקבות ההפעלה של התוכנית הזאת, לשכות שהתרוקנו

מ-

נחום אסד: אי הגעה לחתימה.

ועדת רווחה של בינ"ה

1.8.13

בועז הירש: לא, לא, מגברים עד גילאים מסוימים וכדומה. אנחנו עדיין רואים תופעות שמגיע הראיס עם המיני ואן ואנשים יורדים עם ידיים של חבר'ה שעכשיו עבדו,

נחום אסד: בטיח.

בועז הירש: אז זו תופעה שחוצה מגזרים וחוצה אוכלוסיות. הדרך העיקרית להתמודד איתה היא בסופו של היום לקבל משאבים למבחן תעסוקה שהוא לא לבוא פעם בשבוע, אלא לבוא באופן רציף במשך ימים.

צבי גוטוטר: ולמה לא לעבוד כמו בביטוח לאומי, בענף תאונות, לשים אולי משרד

חקירות?

בועז הירש: משתי סיבות, אני מנסה לעבוד כאן עם ביטוח לאומי כי יש להם מחלקת חקירות. אחד – אין לי מחלקת חקירות. עכשיו בוא, אני חושב שצריך, שני דברים, זה, מבחינת חקירות, הרי ביטוח לאומי בדרך כלל חוקר הונאות או שהן ענקיות במונחים כספיים, מישהו שעכשיו מתחזה לנכה ועכשיו תובע 2 – 3 מיליוני שקלים. אני, לא שאני מזלזל לרגע בזה שהוא גונב מהמדינה 2,900 שקל בחודש. אבל במונחי מקרו, אני צריך עכשיו לאסוף אלף כאלה בשביל האחד מביטוח לאומי שגובה 3 מיליון, אז זה המונחים.

- 1.8.13 ועדת רווחה של בינ"ה
- צבי גוטוטר: לא, אבל העניין הוא שזה מתחבר גם עם מס הכנסה.
- בועז הירש: רגע, רגע, שניה,
- הנרי אלקסלסי: זה עלות – תועלת.
- בועז הירש: דבר שני זו השאלה גם איפה אני רוצה להיות כשרות, אוקי,
- (מדברים ביחד)
- חבר: תוסיף שוטר בכל רמזור.
- בועז הירש: אני כשרות, אני יכול להגיד לך בתפקיד הקודם שלי בסחר חוץ בא אלי מס הכנסה ואומר לי: תשמע, רצו לבדוק איתי כל מיני חברות ישראליות שעובדות כעת בחו"ל, לצורכי מס. עכשיו, אני לא יכול להיות זה שמצד אחד בא ועוזר לחברות ישראליות ומצד שני, כי לא יעבדו איתי. זאת אומרת כל אחד יש לו את התפקיד שלו.
- אני כן מנסה לעבוד כאן עם ביטוח לאומי, יש להם את מגבלת המשאבים שלהם, יכול להיות שפתרון יכול להיות זה, במקום לשלול סירוב לחודשיים, במקום לתת סירוב לחודשיים תן סירוב לחצי שנה. אבל פה אני צריך לשנות את החוק וזה מהלך פוליטי לא פשוט.

ועדת רווחה של בינ"ה

1.8.13

אני חושב שהפתרון כאן בסופו של היום, וזו השפעת מקרו, כי זה עשרות אלפי אנשים שגובים קצבאות, ומאות מיליונים, זה לייצר מבחן תעסוקה שהוא לא לבוא פעם בשבוע, אלא לתת את המשאבים שאתו בן אדם אם יהיה 3 – 4 פעמים בלשכה ל- 2, 3, 4 שעות, הוא כבר לא יכול לעבוד בשחור.

אהרון לוי: אני אתן לך לדוגמא, אני גר בכרם התימנים, בשכונה שצמודה לשוק הכרמל,

בועז הירש: כן,

אהרון לוי: עכשיו יש שם הרבה עובדים שעובדים על הדוכנים, על הבסטות, והולכים לחתום בלשכה,

בועז הירש: כן,

אהרון לוי: עכשיו הוא הולך חותם פעם בשבוע, למה זה פעם בשבוע?

בועז הירש: זה החוק.

הנרי אלקסלסי: יש כאלה שבאים לבסטה שיחתמו.

ועדת רווחה של בינ"ה

1.8.13

צבי גוטוטר: אני לא חושב שהנושא הזה של תדירות הביקור בלשכת התעסוקה זה הפתרון. תלך עכשיו, לא ל-,

אהרון לוי: מה כן הפתרון?

צבי גוטוטר: שניה, תלך רגע לא ל"גנב", אלא תלך למחפש התעסוקה השני שהזכרת, כן, ההוא שפוטר אחרי 25 שנה, כן, ויש לו גם משבר נפשי וכו', וההליכה הזאת ללשכת התעסוקה עם העמידה בתור ועם כל מה שכרוך בה, יש אפקט מאוד לא בריא על הבן אדם, וזה שאתה קורא לו כל יום, תקרא לו כל יום נניח לחתום, או ארבע פעמים בשבוע, זה נתפס אצלו כעוד אלמנט של "ענישה",

בועז הירש: נכון,

צבי גוטוטר: ולא של קדימה. ולכן אני גם חושב שהנתונים האלה, שהם כאילו לא יודעים בדיוק מה, כמה הם, ואף אחד לא סופר את החבר'ה שבאו עם טיח על הידיים בשביל לחתום, זה שהם מעורפלים אפשר לדבר עליהם במאסות גדולות משרת לצורך העניין את האוצר, לא אותך בוודאי, משרת את האוצר, למה? כי כשאתה מגיע להתחיל לדבר על זה שאחד הבאגים הגדולים במדינת ישראל הוא בגביית מס הכנסה, והם מדברים על היקפים של העלמות מס, אז נוח מאוד לדבר על משהו שלא מכבדים אותו ולא בדיוק יודעים מה הוא, ובכל דיון נאמר שמישהו מלחיץ קצת

את הפקידים, אפשר לשלוף אותו כאיזה ג'וקר בחבילת הקלפים, ואיזה משהו כביכול דמוני כזה שכולם יודעים,

בועז הירש: אז מה אתה מציע?

צבי גוטוטר: אז אני אומר, אני אתן לך דוגמא, אפשר היה מחר, וזה שלושה גופים: ביטוח לאומי, מס הכנסה, שרות התעסוקה, כל המשרדים שמחוברים למעשה, כי אותו אחד שבא אליך עם הטיח על הידיים הוא גם קיבל בשחור מהקבלן, אז צריך לייצר למעשה מי שהגוף שמפסיד הכי הרבה כסף מזה והוא המוביל, יעשה את העבודה בשביל כולם, וזה לצורך העניין מס הכנסה, ושהם כן יעשו חקירות.

אני אתן לך דוגמא, אם שיפוצניק נאמר עובד בקומה רביעית ברחוב בירושלים ומשפץ דירה עם שלושה עובדים כאלה באוונטה, אז מספיק שפקח של מס הכנסה ילך ברחוב יראה שמשפצים למעלה, יעלה למעלה יבקש ניירות, ידון את האנשים. ילך בשוק, ישאל את האנשים מה הם עושים, יבקש מהם ניירות, ידוג אותם.

אז את הדבר הזה נאמר שכבר יפתור את העסק לכולם לא עושים, בין השאר בגלל שתמיד אפשר לדבר כשמגיעים לויכוחים מול ההסתדרות וגופים אחרים אפשר לדבר בצורה דמונית על ההיקפים האדירים של הרמאים והגנבים. בסופו של דבר אני מאמין שרוב האנשים, הרוב המוחלט שלהם, כן, הם אנשים הגונים, ישרים, שרוצים להתנהל בצורה

ועדת רווחה של בינ"ה

1.8.13

מכובדת, ואלה שמחפשים לגנוב את המדינה הם נתוני קצה, והמאמצים צריכים להיות מושקעים נאמר באנשים ה-.

עכשיו, לבוא ולטפל באנשים הישרים, בכלים של הממוצע, של המכנה המשותף הכי נמוך בשביל לתפוס אותם, זה דבר לא נכון.

בועז הירש: אז אני אענה לך,

חבר: אבל יש הרבה גנבים שעובדים על המדינה, וזה בא על חשבון מישהו אחר.

(מדברים ביחד)

צבי גוטוטר: אבל לא בשביל זה כל מי שהולך ברחוב באחת בלילה מכניסים אותו לבית סוהר כי יש שוטטות.

בועז הירש: נכון. אני אענה על זה. אחד – שאני מדבר על זה שאנשים יבואו אז אני לא מדבר ש-, הנקודה כאן בסופו של היום זה שהם יבואו, זה הקטע של המשאבים, כשהוא בא להתייצב בלשכה הוא צריך לקבל כאזרח משהו שבונה אותו, הוא צריך לקבל קורס, הוא צריך לקבל סדנא, הוא לא צריך לבוא ולשבת חס וחלילה ארבע שעות ולהסתכל במסך. זה אחד.

שניים, כן צריך לעשות כאן מיקוד, כי אני לא חושב שצריך לעשות את זה לאבטלה, אני כן חושב שזה יותר נכון לעשות את זה בהבטחת הכנסה ובגילאים מסוימים, כי רוב הסבירות, שוב, גם סטטיסטית, הסיכוי שמישהו גונב, ואני לא מדבר פה בקטע רק של לגנוב את המדינה, אבל אם אנחנו בקטע נגיד של הון שחור, הסיכוי שמישהו בגיל 62 גונב אותי מאשר מישהו בן 30 הוא הרבה יותר גדול במקרה האחרון.

בועז הירש: צריך לדעת איפה למקד את זה, צריך לדעת איזה כלים לבוא ולתת, ואתה רואה מניסיון שברגע שאתה מעלה את זה זה ישר, וחס וחלילה, אני מסכים איתך לגמרי שרוב האוכלוסייה היא אוכלוסייה נורמטיבית, שרוצה להתפרנס בכבוד, ואני חושב שבהבטחת הכנסה החסמים הם חסמים אחרים, זה יכול להיות נגישות תחבורתית וזה יכול להיות הקניית מיומנויות עבודה.

כשיש לי מישהו שהוא דור שני או שלישי לתרבות רווחה והוא לא יודע מה זה לקום בבוקר וללכת לעבודה, המדינה צריכה לעזור לו להקנות את ההרגלים האלה.

עכשיו, קטונתי מלבוא ולהגיד כרגע, אם אני מדבר בכלל אצבע המומחים שלי בשטח ואני לוקח ואומרים לי תשמע הממוצע הוא 20%, אם אני לוקח את זה על 110,000 איש ואני מדבר כאן על 20,000 – 30,000 איש, אני לא יודע להגיד כרגע אם מס הכנסה כרגע יודע לעשות מעקב פרטני אחרי מי, ומה זה אומר.

ועדת רווחה של בינ"ה

1.8.13

אבל מצד שני מה שאתה אומר נשמע הגיוני לגמרי וצריך לראות איך תוקפים את זה. לפחות אתה יודע, זה יכול להיות גם אם יש לך מישהו שלא מעסיק כרגע שלושה שיפוצניקים, כי זה אתה יודע מה, אבל מישהו שאתה יודע שיש לו אופרציה של 100 ו- 200 איש, ופה, לי אין מודיעין ואין לי בלשים ואין לי וואנים שחוזים ברחוב עם חלונות כהים ומצלמות, אבל אם יש יחידת חקירות שיודעת – תשמע, פה יש מישהו שיש לו 200 – 300 איש, תשמע, זה כבר סכומים אחרים לגמרי.

אהרון לוי: אמרתי לך שלקחת תיק קשה.

לביא בנימין: רציתי לשאול, מתוך ה- 460,000 מובטלים,

נחום אסד: יש שאלות, יהיה תיכף.

לביא בנימין: כמה מתוכם מקבלים הבטחת הכנסה וכמה מתוכם מקבלים השלמת

הכנסה?

בועז הירש: ה- 460,000,

לביא בנימין: זה כולל הבטחת הכנסה?

בועז הירש: כן, בממוצע חודשי יש לנו, המלאי הוא 215,000 איש, מתוכם בהבטחת הכנסה אני חושב בין 110 ל- 120, אני לא יודע את הפילוג בהבטחת

1.8.13

ועדת רווחה של בינ"ה

הכנסה בין הבטחת הכנסה להשלמת הכנסה. אבל הממוצע החודשי הוא 215,000 איש שהם לקוחות שלנו,

לביא בנימין: שמקבלים הבטחת הכנסה?

בועז הירש: לא, לא,

(מדברים ביחד)

חבר: לא, לא כולם.

בועז הירש: לקוחות, זה אבטלה, הבטחת הכנסה, ואנשים מה שאמרתי מקודם ה- 10,000 איש שלא זכאים והם נרשמים כי הם רוצים לחפש עבודה. כ- 110,000 – 120,000 זה הבטחת הכנסה.

לביא בנימין: אז הבטחת הכנסה כל, אז אבטלה אמיתית יש לנו 300,000.

בועז הירש: לא, ה- 460,000 זה מה שנקרא זה זרם, זה בא ויוצא, אוקי? אנחנו מסתכלים כרגע מה יש לנו במלאי קבוע, זה 215,000 איש חודשי. על פני השנה זה מצטבר, אבל אתה יודע יש לך מישהו שבא ויוצא.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

ועדת רווחה של בינ"ה

1.8.13

לביא בנימין: מה ההבדל בין השלמת הכנסה להבטחת הכנסה?

בועז הירש: אוקי, השלמת הכנסה זה מישהו או מישהי שנמצאים בהבטחת הכנסה ועובדים בחלקיות מישרה שלא מוציאה אותם או עדיין משמרת את הזכאות שלהם.

בועז הירש: זאת אומרת זה מישהו שעכשיו יכול למצוא עבודה חלקית כ- 15 שעות מטפל בקשישים, אוקי? וזה עדיין היקף מישרה שמשמר לו את הזכאות להבטחת הכנסה.

לביא בנימין: והשלמת הכנסה?

בועז הירש: זה השלמת הכנסה.

לביא בנימין: והבטחת הכנסה?

בועז הירש: הבטחת הכנסה יש סט של קריטריונים, זה משפחתי, שלא הוא ולא בן/בת הזוג עובדים, רכב עד שווי 40,000, יש איזשהו סט של קריטריונים ואז הם מקבלים.

לביא בנימין: ועכשיו שאלה עקרונית, כמה מקבל הבטחת הכנסה בעל משפחה עם

ועדת רווחה של בינ"ה

1.8.13

שלושה ילדים, וכמה מקבל השלמת הכנסה שאחד מבני הזוג הוא לא עובד, שהוא מקבל השלמת הכנסה והוא עובד חלקי, וגם יש לו שלושה ילדים, כמה זה מקבל וכמה זה מקבל?

בועז הירש: אוקי, אני לא יודע לשלוף לך את הנתון של השלמת הכנסה,

בועז הירש: והבטחת הכנסה מביטוח לאומי זה 2,900 שקל, צריך לחשוב שיש עוד הטבות נלוות, כמו לדוגמא ארנונה,

לביא בנימין: לא, אני מדבר רק על הבטחת הכנסה.

בועז הירש: לא, לא, זה הטבות שנלוות,

לביא בנימין: להבטחת הכנסה, אני יודע.

בועז הירש: לא, אבל מביטוח לאומי הקצבה,

לביא בנימין: השאלה היא שאלה עקרונית מאוד.

בועז הירש: מביטוח לאומי הקצבה היא כ- 2,900 שקל.

לביא בנימין: 2,900 שקל, והשלמת הכנסה?

ועדת רווחה של בינ"ה

1.8.13

בוועז הירש:

לא יודע להגיד לך.

לביא בנימין:

זה כמעט אותו דבר.

נימר מולא:

לא, כן, הוא משלים לו להבטחה.

רבקה צקוטאי:

משלים לו להבטחה.

לביא בנימין:

אז זה כמעט אותו דבר, גם 2,900 שקל פה וגם 2,900 שקל פה, אין להם זכויות במשרד השיכון, אין להם זכויות לדירה, עדיף לו לא לעבוד ולקבל הבטחת הכנסה ולקבל דירה, זה החוק. זה המכה פה. זה המכה. שנותנים השלמת הכנסה, נותנים השלמת הכנסה לאדם שהוא מקבל 2,900 שקל, ואדם עם הבטחת הכנסה שלא עובד בכלל, וזה עובד חלקית, זה יקבל וזה לא יקבל, עדיף לו לא לעבוד, אז מה יוצא – שהמשרד שלכם כביכול בלי שהוא יודע הוא מעודד לאבטלה. הוא מעודד לאבטלה.

כשבא אלי בן אדם למשרד השיכון עם הבטחת הכנסה אני יכול לתת לו, וזה שבא לי עם השלמת הכנסה, שרוצה לעבוד, אני לא יכול לתת לו, אבל הוא גם עובד חלקית, על זה אנחנו נלחמים עם ביטוח לאומי.

בוועז הירש:

רגע, לא הבנתי למה אתה לא יכול לתת לו.

לביא בנימין:

אני לא יכול לתת לו,

1.8.13

ועדת רווחה של בינ"ה

(מדברים ביחד)

חברה: כי הוא עובד.בועז הירש: רגע, רגע, שניה, שניה, א' – מה אתם נותנים?לביא בנימין: מי שיש לו הבטחת הכנסה מינימום שנתיים, 24 חודש,בועז הירש: כן?לביא בנימין: הוא זכאי לדירה.בועז הירש: זכאי ל-?לביא בנימין: זכאי לדירה, זכאי לדירה אם הוא עומד בקריטריונים שלנו,בועז הירש: אוקי,לביא בנימין: ויש לו הבטחת הכנסה. ואם יש לאדם השלמת הכנסה,

(מדברים ביחד)

חבר:

סיוע בשכר דירה.

לביא בנימין:

יש לו השלמת הכנסה, הוא ...

(חילופי דברים בין הנוכחים תוך כדי דבריו, מדברים ביחד)

חברה:

הוא לא עומד בקריטריון.

לביא בנימין:

הוא לא מצליח לקבל את זה, הוא לא

מצליח, הוא מקבל רק את ה- 2,900

שקל שלך והוא עובד איזה 20 שעות באיזה מקום, הוא מקבל רק עוד

1,500 שקל, או מורה משהו, אני לא יכול לתת לו, אז מה קורה אצלנו

בועדה? אני לא יכול לתת לו.

בועז הירש:

הבנתי.

לביא בנימין:

אני לא יכול לתת לו.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

לביא בנימין:

אני אכניס אותך לתוך התמונה, תראה

כמה היא כואבת, וכמה הכוונה,

המוסדות שלנו שכביכול הביטוח הלאומי ולשכות התעסוקה בלי שהם

יודעים הם מעודדים בן אדם להביא אותו לאבטלה.

1.8.13	ועדת רווחה של בינ"ה
זה בגלל חוסר סנכרון בין משרדים.	<u>נחום אסד:</u>
לא, לא, לא,	<u>בועז הירש:</u>
זה לא, זה חוק, זה החוק.	<u>לביא בנימין:</u>
כן, אבל יש חוק, הנה הוא ...	<u>נחום אסד:</u> (מדברים ביחד)
חוק, חקיקה, הוא לא יכול להזיז את זה.	<u>לביא בנימין:</u>
ברור, אבל,	<u>נחום אסד:</u>
חוק, חקיקה, זה,	<u>לביא בנימין:</u>
	(מדברים ביחד)
אוקי,	<u>בועז הירש:</u>
זה שרוצה לעבוד עדיף לא לעבוד, יש לו הבטחת הכנסה, בהבטחת הכנסה הוא יקבל דירה. פה הוא אומר אני אעבוד חלקית, אני רוצה לעבוד, אני אעבוד 100 שעות ואשתי תעבוד 100 שעות, אני לא יכול לתת לו.	<u>לביא בנימין:</u>

1.8.13

ועדת רווחה של בינ"ה

זה חוק, תקשיב,

נחום אסד:

אני לא יכול לתת לו, זה חקיקה.

לביא בנימין:

רגע, זה חוק או קריטריון?

נחום אסד:

לא, זה חוק, חקיקה.

לביא בנימין:

זה חקיקה?

נחום אסד:

בטח. זה עידוד לאבטלה.

לביא בנימין:

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

חבר'ה, זה מעניין, בואו.

נחום אסד:מה זה מעניין? זה העוקץ, זה העוקץ
של כל המשפחות,לביא בנימין:

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

זה כוח האבטלה, זה כוח האבטלה. זה
כוח האבטלה, אנחנו תקועים בזהלביא בנימין:

בצורה דרסטית.

- 1.8.13 ועדת רווחה של בינ"ה
- אביגדור יפת, יו"ר: בני מדבר לא על דברים בעלמא, הוא יו"ר הועדה במשרד השיכון אז הוא יודע על מה הוא מדבר ויש פרובלמה בעניין הזה,
- לביא בנימין: זו פרובלמה חבל על הזמן.
- אביגדור יפת, יו"ר: יש שאלות ותשובות, כן, שאלות ותשובות,
- לביא בנימין: זה לא שייך לזה, אתה מבין כמה באים אליך להבטחת הכנסה,
- בועז הירש: יש בעיתיות,
- לביא בנימין: הוא היה עובד, תבדוק את כל הבטחת הכנסה הוא היה עובד, ופה הוא היה עובד חלקית להגיד שאשתו לא יכולה להגיד, אז הוא רצה לעבוד, אבל,
- בועז הירש: כמה הבטחת הכנסה מגיעים אליכם בשנה לדירה?
- לביא בנימין: כל תיק, כמעט כל תיק.
- בועז הירש: כמה, אלף איש? אלפיים איש? חמשת אלפים?

1.8.13

ועדת רווחה של בינ"ה

לביא בנימין: מגיע, כל ועדה אנחנו יושבים על 140 תיקים, ב- 140 תיקים יש לי, לפחות יש לי בערך 20 – 30 תיקים עם הבטחת הכנסה. הבטחת הכנסה אני חייב לתת לו.

בועז הירש: כמה זה יוצא שנתי?

לילי סופר: שנתי? שנתי הוא שואל אותך.

לביא בנימין: שנתי אני לא יודע, זה בערך 10% - 15%.

נחום אסד: לא, מסך הכל הוא אומר.

לביא בנימין: מסך הכל כללי אני יכול להגיד לך, להוציא את הכל, אין לי בעיה, אני יכול להגיד לך, תן לי את המייל שלך אני אגיד לך.

נחום אסד: בכל ישיבה אתם יושבים על 140 תיקים?

לביא בנימין: 140 תיקים.

נחום אסד: כל תיקים?

לביא בנימין: כל ישיבה, משמונה עד שש בערב.

1.8.13

נחום אסד: זה כמו שופטים, אתה זורק טק-טק, חותם?

לביא בנימין: יותר משופטים, לא, איזה טק-טק?

נחום אסד: אין דיון.

לביא בנימין: על כל תיק,

נחום אסד: איך אפשר לשבת על 140 אנשים בישיבה?

לביא בנימין: על כל תיק אנחנו יושבים כמעט 20 עד חצי שעה, על מה אתה מדבר?

נחום אסד: אז תכפיל את זה כפול 140,

לביא בנימין: לא כולם, כל יום שני אני לא מגיע הביתה, לא כל התיקים הם הבטחת הכנסה, יש תיקים שהם חד הוריות ואתה מעביר אותם, אתה יושב עליהם עשר דקות – רבע שעה, אבל יש תיקים שאתה יושב עליהם תיקים כבדים מאוד.

נחום אסד: וכל כמה זמן אתם יושבים?

1.8.13

ועדת רווחה של בינ"ה

לביא בנימין: פעם בשבוע.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

לביא בנימין: הועדה ועדה, יותר חשובה ממשרד הבטחון.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

אביגדור יפת, יו"ר: אני מבקש בואו נחזור לסדר עכשיו.

לביא בנימין: זו ועדה ציבורית.

רפי מלאכי: בני, 5,000 בשנה בערך?

לביא בנימין: בערך.

רפי מלאכי: בערך, 10% זה 500.

לביא בנימין: בשבוע שעבר כמעט התהפך שולחן

בגלל הבטחת הכנסה, היתה לנו

משפחה עם הבטחת הכנסה, והיה לנו בדיוק אחריה השלמת הכנסה, פה

לא יכולנו לתת, ופה נתנו, הבנת אותי?

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

1.8.13

ועדת רווחה של בינ"ה

לביא בנימין: אתה נותן דירה 700,000 שקל, ועד שהוא מקבל את הדירה ...

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

חבר: אדוני היו"ר,

לביא בנימין: אל תפריע לי.

נחום אסד: חבר'ה,

לביא בנימין: ועד שהוא מקבל את הדירה הוא צריך לקבל ממני 3,000 שקל, אתה מבין איזה מלחמה? ...

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

לביא בנימין: אתה מבין איזה אבסורד? אז עדיף כבר ללכת ולהיות מובטל ולקבל הבטחת הכנסה.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

אביגדור יפת, יו"ר: אני מבקש עכשיו.

נחום אסד: אמרת משהו משמעותי, הבנו,

1.8.13

ועדת רווחה של בינ"ה

נחזור לסדר.

אביגדור יפת, יו"ר:

אני אזמין אותך פעם לועדה.

לביא בנימין:

זה דברים כואבים, זה נכון.

אביגדור יפת, יו"ר:

אנחנו נזמין אותך לועדה הזאת.

נחום אסד:

לא, אני אזמין אותו לועדה.

לביא בנימין:

אותך נזמין לפה.

נחום אסד:

נפסיק את הויכוח בינינו עכשיו,

אביגדור יפת, יו"ר:

לא, זה לא ויכוח.

לביא בנימין:

זה לא ויכוח, זה מעניין.

נחום אסד:

זה לא ויכוח.

לביא בנימין:לא, זה יפה מאוד, לא, זה טוב מאוד,
אבל זה לא עכשיו, זה לא קשור אליו.אביגדור יפת, יו"ר:

בבקשה.

ועדת רווחה של בינ"ה

1.8.13

רוני כהן: יש לי שאלה, בהמשך לדברי הפתיחה של גדעון שהוא אמר על תעסוקה לקשישים, אתה אמרת שאתה לא מתעסק, ואני חושב שזה גם לא התפקיד של שרות התעסוקה. אבל יש פה תופעה במשק הישראלי של גמלאים שהם צעירים, בגיל 45, בגיל 50. האם בשרות התעסוקה יש לכם איזה נישה שמטפלת באוכלוסיה הזאת?

נחום אסד: גמלאי בגיל 45?

חברה: מצה"ל וכאלה.

נחום אסד: אני חושב, רוני, נשמה, אני רוצה להגיד משהו כי זה קופץ לי, זה כבר מסודר, יש לו משכורת, יש לו ממה לחיות, בוא נטפל באלה שאין להם מה לאכול. אתה אומר לי נישה?

רוני כהן: עוד לא סיימתי להגיד את דברי.

נחום אסד: בבקשה.

רוני כהן: אלה שיוצאים לפנסיה מוקדמת בעקבות, אתה יודע אומרים לזה "פרישה מרצון", שולחים אותם הביתה, עדיין עם ילדים קטנים, עם פנסיה, ואני אומר לך, אני לא רוצה לתת עכשיו דוגמאות, עם פנסיה, וזה לא אחד ולא שניים, עם פנסיה של 2,500 – 3,000 שקל בחודש, שעדיין הוא מטופל בילדים. וזה לא הקשיש שגדעון הזכיר אותו שהוא

1.8.13

ועדת רווחה של בינ"ה

לא צריך לטפל בילדים, יש לו בעיות אחרות. השאלה אם בשרות התעסוקה יש נישה לחתך האוכלוסייה הזו שבעצם בעל כורחו הוא יצא לפנסיה, והוא יצא בגיל 40, 45 ו-50?

אני אתן לך רק דוגמא אחת, אתה יודע אני יוצא חברת בזק, חברת בזק הפריטו אותה, במדינה יש מדיניות להפריט כל מה שזז, ברגע שהפריטו את החברה אני, אנחנו נפגשים, הייתי בעברי גם איש ועד עובדים, אנחנו רואים אנשים עובדים שמבקשים מהועד - תן לי להגיע לגיל 45 שאני אוכל לקבל את ה-2,000 שקל לכל החיים.

רוני כהן: ועכשיו הוא נשאר בבית עם ילדים קטנים, פולטים אותו החוצה בלית ברירה, הוא לא רוצה לעזוב, בניגוד לכל חוקי הפנסיה וכל הסיפור. לכן אני שואל, השאלה שלי אם לשרות התעסוקה יש איזשהו חלון לציבור הזה?

לילי סופר: אני רוצה,

אביגדור יפת, יו"ר: השלמה לנושא הזה?

לילי סופר: כן, להשלים, באמת בהמשך.

נחום אסד: תציגי את עצמך.

לילי סופר: לילי סופר. לפני חצי שנה היה פיילוט במימון משרד התמ"ת, בשיתוף עם שרות התעסוקה, בנושא 45 פלוס מינוס, אני ניהלתי את נושא תוכניות ההדרכה וקשרי מעסיקים, אני קרסתי בתוך העמותה שבה הפעלנו, הציפו אותנו אנשים ולא יכולנו, כלומר התקציב שמשרד התמ"ת הקצה לתוכנית היה באמת מוגבל. אנחנו זכינו לשיתוף פעולה יוצא מן הכלל עם הלשכות, אבל המימון חייב להגיע ממשרד התמ"ת.

הנושא, איך זה עובד בעצם, ברגע שמשרד התמ"ת מאשר את התקציב, הלשכות מפנות אלינו אנשים לטיפול, ופה, זה לצערי התקציב פה הפסיקו את התוכנית, ואפילו נגענו איך אומרים טיפה לצערי בים,

לילי סופר: סה"כ 500 איש זכו מאתנו לקבל סל שרותים של כלים לחזור לשוק העבודה, הם כאילו יצאו והם צריכים לחזור, הם מופרשים יחסית מאוד מאוד צעירים. המילה פרישה בכלל לא לעניין פה. אנשים בשיא כוחם. בכלל אנחנו בגיל הולך ומתמשך.

מדברים, אני חזרתי לפני חצי שעה מדיון בביטוח הלאומי על נושא של תעסוקת גילאי 60, אני ישבתי בדיוק כרגע בדיון, וחושבים איך לתת בכלל תעסוקה גם בגילאים האלה, כי כולם הפנסיה לא מספיקה, ובהחלט הבעיה גם נוגעת גם ל-45, גם ל-60, וכרגע לצערי, אני עוקבת אחרי זה כי הייתי חלק מהתוכניות האלה, משרד התמ"ת שם את זה מה שנקרא על המדוכה ולא הפשירו את התקציבים וכרגע זה עומד ככה.

1.8.13

ועדת רווחה של בינ"ה

אם שרות התעסוקה יתן פה את הפוש ויתן את הלחץ הנכון, זה נכון וראוי, כי אנשים באמת זקוקים לחזור לשוק העבודה ומהר, גם מסיבות כלכליות ועוד מהרבה סיבות אחרות.

תודה. בבקשה.

אביגדור יפת, יו"ר:

אני רק אענה לאדון קודם,

בועז הירש:

משה פרנקל, אני בהמשך,

משה פרנקל:

אבל אני יכול רק לענות לו?

בועז הירש:

כן, כן, בבקשה. לא, אני רציתי רק לנושא הזה השלמה.

משה פרנקל:

בבקשה.

בועז הירש:

יש לי בן שהוא היה עובד היי-טק,

משה פרנקל:

כמו שבאמת אומרים הגיע לגיל 52

ואמרו לו זה מספיק בשבילך, והוא יצא לשוק. היה בדרגה בסדר ופיתח

כמה דברים רציניים, והכל, הכל, הכל טוב ויפה. מאז הוא יושב

שנתיים בבית ואין לו מה לעשות. לאן שהוא פונה אומרים לו הגיל.

הוא אומרים לו את הגיל. עכשיו, מה בן אדם כזה,

הוא יכול לעשות מזה פרנסה, שיקליט

צבי גוטוטר:

אותם, לבית משפט.

משה פרנקל: אז הוא התחיל לארגן קבוצות עכשיו דרך האינטרנט לעשות עמותה איזושהי לראות איך לפתור את הבעיה של כל האנשים האלה.

חבר: עצומה. עצומה.

צבי גוטוטר: להקים חברה,

משה פרנקל: אבל, אבל האדם הזה הוא אין לו במה לגמור את החודש. היה לו פעם כמו שצריך.

משה פרנקל: מה באמת אתם, אתם, לאנשים כאלה שהם חשובים וכל הדברים האלה, ונתנו לצה"ל, עשו את הכל, היו קצינים, היו הכל כמו שצריך, והיום הוא צריך לשבת בבית ולחכות אולי מישהו בכל זאת יקבל אותו לכמה שעות, או מה לעשות? אני שואל אתכם מה לעשות? הוא כבר מתכונן, מה לעשות, פשוט מאוד מחפש בחו"ל.

אביגדור יפת, יו"ר: ואליך הוא כבר לא מגיע.

בועז הירש: לא. אני רוצה שניה לעשות זום אחד למעלה, אחד – אני מסכים עם כל מה שנאמר פה, אבל צר לי זה אפילו לא הקצה של הקרחון. אני השנה לשמחתי אנחנו נתחיל להפעיל תוכנית שתתעסק בהורים יחידים.

עכשיו, לגבי הסוגיה של מה שאנחנו קוראים 45 פלוס, נחלק אותה לשניים, יש את ה- 45 פלוס הכללי, שבאמת יש היום שוק עבודה דורסני, לא יכול לבוא ולומר סטטיסטית כשאני מנתח את אלו שאצלי שאני רואה מובהקות, אין ספק שהרבה יותר קשה להם להשתלב. עכשיו פה אני עושה שניה פאזזה, המצב הרבה יותר חמור בהיי-טק. בהיי-טק אחוז האנשים, אחוז המהנדסים כמדומני, אם אני זוכר את הדו"ח נכון, במקצועות, מהנדסים במקצועות שהם קשורי היי-טק מעל גיל 45 הוא 3%, לעומת 30% במקצועות קשורי הנדסת מכונות, זה שוק מאוד אכזרי.

בועז הירש: ספציפית לנושא הזה יושבת היום ועדה בתמ"ת, היא לא סיימה את העבודה, אני אומר לך שאני מחכה בכליון עיניים כי אני חושב שאני צריך מהם את הכלים, ואני חוזר פה למה שדיברתי בהתחלה על המהנדס הצעיר והמהנדס היותר מבוגר, שאומרים לו אתה לא רלוונטי יותר, אנחנו רוצים את הילד עם הטכנולוגיה יותר עדכנית. אבל יכול להיות שעכשיו יכול להיות מהנדס נפלא, לא במו"פ, אלא במקום אחר, אבל הוא כן צריך לעשות את ההסבה.

צבי גוטוטר: מי שאומר דבר כזה לא מבין הנדסה, אני אומר לך את זה בתור מהנדס, כי יש שני קצוות לעניין ההנדסי, יש את כל המצב הזה של, יש חדשנות, שמהנדס שמתעסק בפיתוח, גם אם הוא בן 70, לא up today בחדשנות

כי אחרת הוא מזמן כבר לא היה שם, והצד השני, שאותו לא לומדים לא בטכניון ולא בבאר שבע ולא בשום מקום, זה הקטע של הניסיון.

עכשיו, הצרה אצלנו שההתייחסות היא התייחסות כלומר, כן, זה לא משהו אישי שלך, זה התייחסות כמו שאתה אמרת, איזה מין הנחה כזאת שהיא לחלוטין לא מתאימה למציאות מקצועית, מקצועית, שמובילה לדברים האלה.

בהנדסת מכונות בוודאי ובוודאי, בוא נאמר ככה, אם אני עכשיו כן הייתי צריך לנהל פרויקט ולקחת מהנדס מכונות בן 27 שיש לו שנתיים ניסיון ומהנדס מכונות עם 30 שנות ניסיון, הייתי לוקח את הזה עם ה-30 שנות ניסיון, כי נאמר ככה, בשביל זה גם צריך לדעת בתוך ההנדסות איפה יש באמת,

בועז הירש: לא, אז השוק מראה את זה, השוק מראה שאחוז המהנדסים מעל גיל 45 במקצועות קשורי הנדסת מכונות הוא 30%, לעומת 3% במהנדסים במקצועות קשורי היי-טק.

עכשיו, אני יכול לבוא ולהתווכח עד מחר זה יותר טוב, זה פחות טוב, זה לא יעזור, זה המציאות. השאלה כרגע איך נלחמים במציאות, האם אני עכשיו בא ועושה כל יום פורומים למנהלות משאבי אנוש בהיי-טק קחו את המבוגרים?

צבי גוטוטר: אתה צריך לעשות למהנדסי מכונות קורסים באוטומציה,

בועז הירש:

הועדה הזאת,

צבי גוטוטר:

בבקרה ובאוטומציה.

בועז הירש:

תראה, לי, אני יכול לתת דוגמא אישית לחבר שהיה בעמדה מאוד בכירה בחברת היי-טק ונפלט, ולקח לו שנה לחזור, והוא לא חזר, א' – הוא הפנים שהוא לא חוזר לאותה פוזיציית בכירה, והוא נטש את תחום המחקר והיום הוא בתחום שהוא מביא את היכולות שלו, אבל הם, כנראה שאחרי שנה הוא הבין שלקטע המחקרי בגיל 48 הוא לא יחזור.

צבי גוטוטר:

כן, אבל לא בגלל שהוא לא טוב או לא מתאים, בגלל שלא לקחו אותו.

בועז הירש:

נכון, אבל זו המציאות. זו המציאות. ויכול להיות שגם אנשים נשחקים, כי לעבוד 16 שעות ביום באיזשהו שלב למישהו נמאס.

הנרי אלקסלסי:

אז למה, כמו לדוגמא של הבן של משה, פלוס השלושה אחוז שיש לכם, לא תקימו יזמות של אנשי היי-טק לפרויקט X או Y? זה לא בשמים.

בועז הירש:

אני לא יודע מה זה,

ועדת רווחה של בינ"ה

1.8.13

צבי גוטוטר:

הם לא יזמים,

בועז הירש:

לא, אחד אנחנו לא יודעים מה זה,

הנרי אלקסלסי:

למה לא? יש להם יזמים.

בועז הירש:

רגע, רגע, לא, רגע, רגע,

הנרי אלקסלסי:

יש להם יזמויות.

בועז הירש:

אנחנו כן מפנים לא מעט אנשים
לקורסים של מת"י, הביקוש שם גדול

על העצה, וזה בהחלט חלק.

בועז הירש:

תראו, אני אתן לכם דוגמא אחרת,
אני חוויתי לאחרונה לא מעט
פיטורים של עיתונאים, ואתם כולכם יודעים את מצב הענף הזה, ומה
הסיכוי של עיתונאי עם 20 – 30 שנות ותק למצוא עכשיו עבודה
כעיתונאי.

פגשתי עיתונאי בלשכה בפרדס חנה, שבא ואמר לי במפגש הראשון
אתם פה לא תוכלו לעזור לי, אני פה רק בשביל לחתום ולקבל את
הקצבה. והוא צודק. ויש שם יועצת, והוא אמר אני את כל מקומות
העבודה שלי מצאתי בחבר מביא חבר, וככה אני גם אמצא.

פגשתי אותו אחרי שלושה חודשים, והיה שם יועץ או יועצת, אני לא
זוכר, של השרות, שכופפו לו את היד, והצליחו לשכנע אותו לקחת

ועדת רווחה של בינ"ה

1.8.13

קורס יזמות במט"י, והיום הוא פתח עסק. עכשיו, להגיד לך שזה קל?
להגיד לך שזה מבטיח?

אלי אלבס: זה אחוז קטן, זה לא אחוז גדול.

בועז הירש: אין פתרון קסם. רוב המקצועות
שאתה תראה במשק, ה- 70% זה
מקצועות של 6,000 – 7,000 שקל, וככל שהמשכורת עולה זה חבר
מביא חבר ומכאן ומשם, ואין עכשיו מטה קסם לבוא ולהשים את
כולם.

יכול להיות שמה שנאמר כאן נכון, ואנשים מוכשרים, אבל יש גם
מציאות ויש תפיסה ויש זה, ובסופו של דבר עם זה צריך להתמודד,

בועז הירש: ואנשים בגילאים מסוימים, ומה
שנאמר באותם קורסים ע"י האנשים
שלי זה – חבר'ה, לא מחכים לכם בחוץ, יכול להיות שזה לא נעים
לשמוע, יכול להיות שזה, אבל זו המציאות, ואם מישהו היה פעם
בדרגה X, הוא צריך להיות מוכן עכשיו לחזור ל- X מינוס 2 בשביל
להיקלט.

משה פרנקל: מוכן לרדת, מוכן.

בועז הירש: מוכן לרדת. ישב אצלי בחור בן 55
שהיה מנהל פרויקטים בהיי-טק, הוא

ועדת רווחה של בינ"ה

1.8.13

שנה מחוץ לעבודה, ואני יכול להגיד לך שבכיתי. כשאתה רואה בן אדם
מנסה לשמור על הכבוד שלו,

משה פרנקל:

בדיוק.

בועז הירש:

ולהביא פרנסה הביתה. והגענו
למסקנה שהוא היה אוטודידקט והוא
לימד את עצמו ומה שחסר לו זה קורס של מנהל פרויקטים, ואמרנו
בוא ניתן לך קורס, והוא התחיל את התהליך. הוא הגיע אלי כי לא
טיפלו בו טוב בלשכה, למה? כי אמרו וואללה, בן 55, מי ישים אותו
בעבודה? חבל לי על הזמן. זו בעיה אחרת, זו בעיה שלי כמנהל. ועד
ש- אז עלינו אז הוא הגיע למנכ"ל השרות, שמנו עליו קשב, ותוך כדי
התהליכים הוא מצא עבודה. אבל אני לא רוצה לחשוב עוד כמה כאלה
יש בחוץ.

אלי אלבס:

מי מממן את הסדנאות והקורסים?

בועז הירש:

אני.

אלי אלבס:

וכמה יוצאים לסדנאות ולקורסים?

בועז הירש:

אז אמרתי אנחנו נוגעים בכ- 12,000
איש.

נחום אסד:

מתוך כל המספר המתגלגל שהוא
גדול,

ועדת רווחה של בינ"ה

1.8.13

בועז הירש:

לא, לא כולם צריכים,

צבי גוטוטר:

מי מטפל ברשימת המקצועות?

בועז הירש:

מה זאת אומרת רשימת המקצועות?

צבי גוטוטר:מי מטפל ברשימת מקצועות, איזה
מקצועות צריך, התמ"ת,

(חילופי דברים בין הנוכחים, תוך כדי דבריהם, מדברים ביחד)

בועז הירש:אתה מדבר על מה, על הכשרה
מקצועית?צבי גוטוטר:לא, לא, אני מדבר על זה שיש דבר
כזה שנקרא פנקס המקצועות, משהו

כזה,

בועז הירש:

אה, לא,

צבי גוטוטר:קח לדוגמא, ככה, למה אני שואל
אותך, כי קח לדוגמא קב"ט לדוגמא
לא מופיע בפנקס המקצועות, עכשיו אם פיטרו אחרי עשרים שנה
באיזה מועצה מקומית קב"ט והוא מגיע אליך ללשכת התעסוקה, הוא
אצלך מוגדר כחסר מקצוע.

בועז הירש: לא נכון. בוא נבדיל בין שני דברים, אני אחת הבעיות שלי, והאנשים שלי לא אוהבים לשמוע את זה, עץ המקצועות שלי מכיל כל מקצוע, עד כדי כך שאני יודע היום שבחור שעובד בתחנת דלק בפז נקרא מלאן, ואותו בחור שיעבוד בסונול יקרא תדלקן.

צבי גוטוטר: זאת אומרת שאם מישהו פונה אלי ואומר לי שהוא פנה ללשכת התעסוקה ואמרו לו אין אצלנו ברשימה קב"ט, אתה תקבל כל הצעה, אז אני לוקח ממנו את הפרטים ושולח לך אימייל?

בועז הירש: כן.

צבי גוטוטר: מאה אחוז.

בועז הירש: לא, זה, בוא נבדיל בין שני דברים,

חבר: אולי הוא היה רק שנה בתפקיד.

בועז הירש: לא, לא, לא,

צבי גוטוטר: רק עשרים שנה אמרתי.

בועז הירש: לא, לא, רגע, רגע, שניה, אני עובד עפ"י עץ המקצועות של הלמ"ס,

אוקי? שמכיל את כל המקצועות וזה קיים. אני לא יודע מה זה רישום המקצועות, אני יודע שבתמ"ת יש כמה פנקסים, יש פנקס האדריכלים, יש פנקס המהנדסים, יש פנקס ההנדסאים, אם יש מישהו שם, מעבר לזה אני לא יודע. לא כל מקצוע למיטב ידיעתי חייב ברישום.

צבי גוטוטר: אני יכול להגיד לך ככה, שממוני הבטיחות לדוגמא,

בועז הירש: כן,

צבי גוטוטר: לפני איזה שלושה – ארבעה חודשים חגגו את זה שהם סוף סוף הצליחו להיכנס לרשימת המקצועות.

בועז הירש: אז אני לא יודע מה זה.

צבי גוטוטר: מכיר את זה?

בועז הירש: לא.

יוסף אילוז: הוא לא נ... כקצין בטחון,

צבי גוטוטר: לא, לא בטיחות,

חבר: בטיחות וגהות.

1.8.13

ועדת רווחה של בינ"ה

בטיחות הוכנו לפני ארבעה חודשים
בערך, והקציני בטיחות עוד לא

צבי גוטוטר:

הוכנסו עד היום.

זהו.

יוסף אילוז:

שמי אלה ונה, אני יו"ר נעמ"ת חולון,
בת-ים, אזור, אנחנו פה ראינו את
הנתונים שיש מספר לא מבוטל של דורשי עבודה, ואנחנו כנעמ"ת,
ארגון גדול שמעסיק הרבה נשים, נתקלים בחוסר בכח אדם,

אלה ונה:

נכון.

בועז הירש:

בחוסר משמעותי בכוח אדם.

אלה ונה:

נכון.

בועז הירש:

אנחנו לא מצליחות לגייס עובדות.

אלה ונה:

נכון.

בועז הירש:

אנחנו פונות ללשכות התעסוקה,
אנחנו ממלאות את דף הדרישות,
בחלק מהמקרים מפנים אלינו פונות שמראש כבר אומרות את הסייגים
ל- אני לא יכולה זה, אני לא יכולה זה, אני לא יכולה זה, מתוך כוונה
שאנחנו נפלוט אותן,

אלה ונה:

בועז הירש:

נכון.

אלה ונה:

ובחלק מהמקרים פונות בריש גלי
אומרות לי תחתמי לי שאני לא

מתאימה.

בועז הירש:

אה-אה.

אלה ונה:

וזה יוצר מצב של לנו תחושה
כמעסיק שבעצם אין טעם לפנות
לשרות התעסוקה כי אנחנו לא מקבלות מענה למה שאנחנו מבקשות,

אלה ונה:

יש פער בין הדרישה שלנו לעובדות
לכל כך הרבה בעצם דורשי עבודה
שהם מובטלים ואנחנו לפעמים אומרים רגע, אז איך זה משתלב, אם
יש כל כך הרבה מובטלים איך זה שאני לא מצליחה לגייס עובדות?

חבר:

תלוי למה.

אלה ונה:

עדיין, זה גם מטפלות, זה גם מנהלות
מעון, ואני רוצה לשאול בכלל,

(מדברים ביחד)

חבר:

...

אלה ונה: האם לשכת התעסוקה יש, נדרשת מפקידה למלא איזה דו"ח מסוים לכמה היא מפנה? כי הרבה פעמים נוצרת התחושה, אני לא יודעת אם היא מדויקת, אם היא נכונה או לא, אבל שלחו, כאילו שהם שולחים פונות שמראש זה מגיע לסירוב, ואני בעצם מרגישה שאני מבזבזת את הזמן שלי, את האנרגיה שלי,

בועז הירש: כן,

אלה ונה: בלהשקיע מאמץ למישהי שמראש היא תחזור ללשכת התעסוקה.

בועז הירש: אוקי, אז אני אענה על זה. אחד – את צודקת, וזה חלק ממערך של שינוי תרבות ארגונית שיקח המון זמן, כי אנשים נמדדו בשרות לפי דעתי באופן לא, שעלי לא מקובל. היו את ההפניות הכמותיות האלה, וכשאני באתי לשרות כל אלה הסבירו לי שאנשים לא רוצים לעבוד. עכשיו, זה מקובל עלי, אבל מתוך 230,000 איש שרשומים אצלי, 50,000 לא רוצים לעבוד, 70,000 לא רוצים לעבוד, 80,000 לא רוצים לעבוד, 100,000 לא רוצים לעבוד, 130,000 לא רוצים לעבוד, בסדר גמור, יש עדיין 100,000 שרוצים. וזה דבר, זה שינוי תרבות ארגונית, שככה השרות עבד במשך עשרות שנים.

אנחנו כן משנים, וזה יכנס נגיד הרבה יותר בשנה הבאה, לדוגמא יחס הפניות נקלטים, כי אני גם רוצה לראות שאני לא שוחק, והיום

הממוצע שלנו הוא בערך על כל 10 הפניות קליטה, אגב זה לא רע, זה לא רע, אבל זה לא פשוט, כי צריכים להבין שאנחנו מקבלים פה, לא כל מי שמגיע ללשכת התעסוקה הוא רוצה לעבוד.

אני יכול לבוא ולהגיד לך, בואי ניתן מקרה, אני ארשה לעצמי לדבר, של היו"ר שלי, שהוא אדם שמוכר בבניין הזה, שרגא ברוש, הוא קנה מפעל בנצרת, המפעל היה בפשיטת רגל והעובדים פוטר. עכשיו, הוא בא לעובדים ואמר: בואו. עכשיו, זה לא באותה עבודה, זה על אותה מכונה. אנשים אמרו: לא, אני מעדיף לשבת בבית, לקבל חצי שנה דמי אבטלה, ועוד חצי שנה נראה מה יהיה.

בועז הירש: ופה אנחנו חוזרים לדיון של הסירובים, כמה אני יכול להיות אכזרי לבן-אדם שעבד 30 שנה ורוצה להיות חודשיים בבית, אני כן ארשום לו סירוב? אני לא ארשום לו סירוב? וכדומה.

וזו הדילמה השניה, שבסופו של היום אתה רואה, אפשר לקרוא לזה דור הוואי וכדומה, שאנשים יש לך בעיה לא פשוטה עם אנשים שלא רוצים לעבוד, וזה חלק, זה ההבדל ביני לבין מנפאואר, מי שלא רוצה לעבוד לא ירשם במנפאואר. אני לא בא להצדיק את עצמי, ואני אשמח לתת לך כרטיס ולשמוע ממך אחרי זה באופן פרטני ונטפל בזה.

1.8.13

ועדת רווחה של בינ"ה

אבל זה שני דברים: אחד זה – כן, אנשים לא רוצים לעבוד, בעיקר לא במשכורות הנמוכות האלה, ודבר שני – זה שינוי צורות העבודה אצלנו לגמרי אני מסכים איתך.

אביגדור יפת, יו"ר: שאלה אחרונה בבקשה.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

ראובן פרי: שאלה ראשונה, זה מתחבר למה שאלה קודם ציינה, ישנם עובדים עונתיים, גם סייעות לגננות, לפחות בגנים הפרטיים, ישנם מקרים רבים שהם בחודשי הקיץ, לפחות חודש אחד, הן מפוטרות ומתקבלות חזרה לעבודה.

ראובן פרי: אני זוכר שלפני כ- 15 שנה היתה איזושהי הוראת שעה שאפשרה לשרות התעסוקה להיות מפוטרים ולקבל, או להיות מושעים או חל"ת לחודש ימים ולקבל בכל זאת דמי אבטלה, ואז שינו את הקריטריונים של תקופת ההכשרה והם נפלו בין הכסאות כי היה צריך תקופת הכשרה ארוכה יותר.

בועז הירש: ארוכה יותר, כן.

ראובן פרי: כל מיני שינויים טכניים שבעצם מורידה את כמות ה-,

בועז הירש: זה לא, זה לא שינויים טכניים, טעות להסתכל ככה, זה נושא, תשמע, זה גדול עלי, זה נושא של מדיניות ושל תקופת ההכשרה ולא פחות חשוב זה גם תקופת הזכאות שהיא לא ארוכה במדינת ישראל.

ראובן פרי: הקטינו את תקופת הזכאות, העלו את תקופת ההכשרה,

בועז הירש: כן,

ראובן פרי: וגרמו לירידה במספר הזכאים ואחר כך מציגים נתונים שהיום מקבלים פחות זכאים דמי אבטלה.

בועז הירש: כן, ומצד שני אני מתמודד היום עם ראשי ערים שמתקשרים אלי, שיש להם את הסייעות שמפוטרות, שלמה אני דורש מהן להגיע ללשכה?

עכשיו, with all due respect, אני כלשכת התעסוקה סיבת הקיום שלי זה למצוא לאנשים עבודה, ולא לספק להם,

ראובן פרי: אבל החודש הזה, חודש, חודשיים,

צבי גוטוטר: הכתובת צריכה להיות ביטוח לאומי, לא הוא.

בועז הירש: אני כרגע מחויב, תשמע, יש מבחן תעסוקה, זה אני מחויב עפ"י חוק, אני יכול לדבר עד מחר. אני פועל עפ"י חוק. ואם מחר אני כן מוצא, מחר בא מישהו ואומר לי תשמע אני כן צריך, ואני יכול לשים את הסייעת הזאת, אז הפקיד או הפקידה מונחים לעשות את זה, זה לא אוקי, עכשיו זה חופש במימון, זה יוצא, כי תשמע, יוצאים לך במכה אחת אלפי, אם לא עשרות אלפי אנשים, גם כמערכת לעכל את זה זה לא פשוט.

ראובן פרי: זה עניין ממשלתי.

בועז הירש: נכון.

ראובן פרי: אז אולי זה לא צריך ליפול על הכתפיים שלך, אבל צריך למצוא איזשהו פתרון לזה.

בועז הירש: לא, לא, אני חלק מהמערכת, וחלק מהתפקיד זה לקחת אחריות, אבל כל עוד יש לך כרגע עובדים,

ראובן פרי: קח אדם שמתפרנס, תיגע לו בשכר של חודש ימים בשנה כל פעם, זה

קשה.

ועדת רווחה של בינ"ה

1.8.13

לגמרי. אבל זה כבר דיון אחר. אני מסכים,

בועז הירש:

(מדברים ביחד)

ראובן פרי: אבל יש שאלה אחרת שרציתי לשאול, המדיניות הכלכלית לאחרונה התקציב, איך זה משפיע על שרות התעסוקה? אם יש איזושהי השפעה? אני לא בקיא בכל הפרטים בתוכנית.

בועז הירש: על איזו תוכנית אתה מדבר?

ראובן פרי: התוכנית החדשה, תקציב המדינה.

בועז הירש: יצאנו טוב,

ראובן פרי: והשאלה הנוספת לגבי, והאחרונה, לגבי הטיפול שלכם מול, למעשה אדם שמחפש עבודה,

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

ראובן פרי: שאלו אותו? מגיעים אנשים שבאמת מחפשים וזקוקים לדמי אבטלה, יש תחרות די קשה בשטח, איזה כלים יש לכם?

ועדת רווחה של בינ"ה

1.8.13

בועז הירש: אז ככה, א' – מבחינת התקציב,

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

נחום אסד: שקט. שקט.

בועז הירש: למרות שזה תקציב של קיצוצים,

שרות התעסוקה מזה שנים רבות

קיבל תוספת, מספקת? לא, תמיד אפשר יותר, אבל אני חושב שקיבלנו

תוספת מאוד יפה, בעיקר בעת של קיצוצים, וזה חלק מ-, אחת

מהמטרות העיקריות שלי זה לשקם את האמון בין הגוף הזה והאוצר.

בועז הירש: לגבי זה, תשמע, אני לא בתחרות, יש

שוק פרטי, הוא עובד, אני רואה את

התפקיד שלי לבוא ולתת לאזרח במדינת ישראל רשת בטחון. ואני יכול

להגיד לך שחלק מהמקצועות והאוכלוסיות שאני עובד פחות מעניין

אותם, כי הוא לא, הם לא עובדים תמיד על הקופונים וזה, אבל זה לא

משנה, התפקיד שלי זה לבוא ולעזור, ואני מקווה לפתח את השרות לא

רק בהיבטים של תיווך עבודה אלא גם לתת אנשים חכות ויכולות.

צבי גוטוטר: שתי הערות אם תרשה לי, אחת – על

אחד השקפים שלך היה כתוב הון

אנושי,

ועדת רווחה של בינ"ה

1.8.13

בועז הירש:

נכון.

צבי גוטוטר:

אני יכול להגיד לך ככה, אני אלרגי לשימוש השולט של מונחים מהשוק הפיננסי, לצורך העניין נקרא לו הוירטואלי, ביחוד כשאנחנו מתעסקים בבני אדם, זאת אומרת אני חושב שזה בלי לשים לב זה נובע מתוך ההשתלטות הזאת שהפכנו באמת מעולם העבודה לעולם בורסה, ואנחנו נסמכים היום בכל דבר איכשהו לשייך אותו לכיוון הזה של ההון.

אני רוצה יותר ששרות התעסוקה ילך לכיוון האנושי ופחות לכיוון ההון, ולא צריך להתייחס נאמר לעובדי השרות או לעובדים בכלל כהון. זאת הערה, זה יותר מסמנטיקה,

אביגדור יפת, יו"ר:

הערה יפה.

צבי גוטוטר:

זה פשוט עניין של תפיסת עולם, אני חושב שחלק מבעיית הדור שלנו זה שהשתלטו עלינו אנשי הניירות.

אביגדור יפת, יו"ר:

זו בעיה ערכית ממש.

רפי מלאכי:

איך היית מגדיר את זה?

צבי גוטוטר:

אני אומר,

רוני כהן:

טיפוח הפרט.

צבי גוטוטר:

אם תרצה זה טיפוח העובדים, טיפוח בני האדם. אבל העניין הוא שבעולם המושגים היומיומי השתלט, ואנחנו לא מרגישים בכלל, תראה אתה מקבל, מי שמקבל מבזקים כל הזמן, תראה כמה מבזקים אתה מקבל ביום על מה שקרה בבורסה, כמה מהאנשים שמחזיקים את המכשיר הזה זה בכלל מעניין אותם.

יש השתלטות תודעתית של אנשי, בעצם אלה שמעבירים נייר מפה לפה ומוסיפים לו חצי אחוז, ומנסים להגיד לך, השוק זה מחנה יהודה, מה שמוכרים לך במגרש שנקרא השוק הפיננסי זה בעצם תרגילי עוקץ שמטרתם להעביר כסף מ-א' ל-ב', והצליחו להחדיר לך לתודעה שזה מוצרים.

בועז הירש:

אז זה לא מוצרים, זה תרגילים שמיועדים לקחת את הכסף שלך ולהעביר אותו לכיס שלי, הצליחו נאמר לעשות, להפוך את זה ממה שהיה פעם נאמר איזה מוקצה, למשהו שהוא היום אפילו אידיאל. נאמר מערכת תעמולתית עטפה אותנו בזה שכל העולם למעשה אימץ כאילו שמה שעומד למעלה זה נאמר אנשי הכספים צריכים להיות מנהלי החברות, זה שהם לא מבינים שום דבר נאמר בתהליכים של החברה זה פחות חשוב, עברנו גם פאזה כזאת.

1.8.13

ועדת רווחה של בינ"ה

רפי מלאכי: זו הסיבה שבתוך שנתיים מהיקף של 2 מיליארד שקל הם היום עומדים על 600 מיליון, ואנשים לא שמים לב איזה ירידה יש בבורסה.

צבי גוטוטר: עכשיו זה נושא, עניין אחד. דבר שני, אמרת נדמה לי שיש לך 72,

בועז הירש: לשכות.

צבי גוטוטר: לשכות, חשבת לדוגמא על לשכה ניידת?

בועז הירש: כן, ופסלתי את זה.

צבי גוטוטר: למה?

בועז הירש: כי לשכה ניידת זה, אני אגיד לך זה פשוט לבוא עם, זו לשכת החתמה.

צבי גוטוטר: אני לא מקבל, אני חושב שלשכה ניידת היום, בעידן של היום, יכול להיות בה כל הציוד שיש במשרד. אבל מה, למה אני אומר את זה? שוב, אני מסתכל על איזה מושבניק שנמצא בדרום,

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

בועז הירש: ברשותך שתי תגובות קצרות. רבותי, אני מתנצל, אני פשוט חייב לרוץ. שתי הערות, אני לא אכנס לויכוח הסמנטי, צריך לחשוב על זה, אני חושב שמה שחשוב זה שיש כאן הנהלה שיש לה שלושה יעדי על ואחד מהם,

צבי גוטוטר: לא, בסדר,

בועז הירש: לא, לא, בסדר, זה אחד. אני ככלכלן אני כן מייחס חשיבות לשוק פיננסי בריא, אבל זה דבר אחר. לגבי זה, אחד הדברים שאנחנו רוצים ללכת, אפרופו, זה לפיתוח של שרותים דיגיטליים, שחלק מהפונקציות שמתבצעות היום יתבצעו באופן דיגיטלי.

נחום אסד: מהבית?

צבי גוטוטר: יש לך אוכלוסיה לא קטנה שהיא לא מגיעה למחשב.

בועז הירש: רגע, רגע, רבותי, אין מאה אחוז. אין מאה אחוז, בוא אני אתן לך דוגמא, אני היום נותן שרותים פסיכולוגיים, לפני, זה לפני הכל. לי היום באילת אין פסיכולוגים, אין, אין באילת, אני עובד במיקור חוץ, אין היום פסיכולוג. אני רוצה להגיע למצב שאני לוקח דורש עבודה, או אני חושב שהמינוח היותר נכון זה מחפש עבודה באילת, ולשים אותו בסקייפ מול פסיכולוג מת"א, דבר אחד.

אני כן רוצה ללכת לחלק מההתייצבויות, וזה עוד יקח זמן, אבל זה בקונספט זה, מה אני יכול לעשות דרך האינטרנט גם להקל על אנשים, אוקי?

עכשיו, לבוא ולהגיד שאני אביא מאה אחוז פתרונות למאה אחוז מהאנשים, אני לא שם. אבל אני כן חושב בסופו של היום הקונספט של הלקוח במרכז אגב יש לו שני היבטים, היבט אחד זה דורש העבודה איך אני נותן לו ערך, איך אני משרת אותו, ודבר שני – אני גם רוצה להקל על הפקיד, כמה שמבחינתי אני אדע להפנות באופן יותר חכם מחפשי עבודה לפקיד, אני אנצל את הזמן שלו באופן יותר טוב.

אני מתנצל, אני חייב לרוץ, המון תודה.

תודה רבה. תודה לכולם.

אביגדור יפת, יו"ר:

הישיבה נעולה

החלטות שנתקבלו בישיבת ועדת רווחה**שנערכה בתאריך 1 באוגוסט 2013****1. דברי ברכה****(סעיף 1 לסדר היום)**

חברי הועדה ובראשם מר אביגדור יפת, בירכו את המרצה האורח, מר בועז הירש – מנכ"ל שרות התעסוקה.

2. הרצאת אורח – מר בועז הירש – מנכ"ל שרות התעסוקה**(סעיף 2 לסדר היום)**

מר בועז הירש – מנכ"ל שרות התעסוקה הרצה וסקר בפני חברי הועדה את הנושאים בהם עוסק שרות התעסוקה, כולל דרכי הפעולה והמטרות אליהן שואפים להגיע. במהלך ההרצאה נשאלו שאלות והועלו השגות ורעיונות ע"י חברי הועדה שזכו להתייחסותו של מר הירש.